

הערות לתרגום 'הוידוי והתפילה אשר לאסנת בת פוטיפרע הכהן'

התרגום העברי המוגש בזה הוכן על פי הטקסט במהדורת פִּלוֹנֶנְקוֹ:

Philonenko, Marc. Joseph et Aseneth: Introduction, text critique, traduction et notes. Brill, Leiden, 1968.

בעקבות מהדורה זו פיזרתי את השורות בקטעים בעלי האופי הלירי והרטורי המובהק, אם כי נהגתי כך גם במקומות בהם לא עשה זאת פִּלוֹנֶנְקוֹ, כמקובל בכמה הוצאות של הספרות החיצונית והבתר-מקראית.

בנספח לתרגום הבאתי פרקים בודדים מניסוחים אחרים של הטקסט, מתוספות ומן הגירסה הלאטינית. לצורך זה התבססתי גם על תמהדורה היוונית והלאטינית של פִּאֲטִיפֹל:

Batiffol, P. 'Le Livre de la Prière D'Aseneth', in: Studia Patristica I, II, Paris, 1889-1890, pp 1-115.

אני מקווה כי תוספות אלו תיתנה לקורא אפשרות להבחין בשוני העצום וההבדלים הסגנוניים והתוכניים שבין הגירסאות.

התרגום הוכן בשעתו ביוזמתו ובליווי הצמוד של פרופ' דוד פלוסר. מסיבות טכניות נתעכבה הוצאתו לאור עד כה, ואנו שמחים על אפשרות לפרסמו ב'דפים'. תודתנו נתונה לפרופ' פלוסר על עזרתו ועל דברי המבוא שצרף אל התרגום.

## הוֹדוּי וְהַתְּפִלָּה אֲשֶׁר לְאַסְנַת בַּת פּוּטִיפְרַע הַכְּהֵן

### מיוונית גבריאל צורן

#### א

(1) וְיֵהי בַשָּׁנָה הָרִאשׁוֹנָה לְשִׁבְעַת הַשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת, בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בַיּוֹם הַחֲמִישִׁי לַחֹדֶשׁ, וַיִּשְׁלַח פְּרַעָה אֶת יוֹסֵף לְסוֹב אֶת כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם. (2) וַיָּבֹא יוֹסֵף בַּחֹדֶשׁ הַרְבִּיעִי לְשָׁנָה הָרִאשׁוֹנָה בַיּוֹם הַשְּׁמוֹנֶה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בַּגְּבוּל אוֹן, (3) וְהוּא צוֹכֵר אֶת כָּר הָאָרֶץ הַהִיא כְּחֹל אֲשֶׁר עַל שַׁפַּת הַיָּם.

(4) וְאִישׁ הָיָה בְּעִיר הַהִיא, פַּחַת פְּרַעָה, וְהָיָה הֶלֶז רֹאשׁ עַל כָּל פְּחוֹת פְּרַעָה וְעַל כָּל שׁוּעֵי פְרַעָה. (5) וְהָאִישׁ הַזֶּה עָשִׂיר מְאֹד וְחָכֵם-לֵבָב וְנָעִים, וְהוּא יוֹעֵץ פְּרַעָה, וְשֵׁמוֹ פּוּטִיפְרַע וְהוּא כְּהֵן אוֹן. (6) וַבַּת הַיָּתֵה לְפוּטִיפְרַע כָּבֶת שְׁמוֹנֶה עָשָׂר שָׁנָה, בַּתּוֹלָה גְדוֹלָה וְנֶאֱוָה וְנִהְדַּרְת מְאֹד בַּיּוֹפִיָּה מְכַל בַּתּוֹלָה אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ. (7) וְאִין כְּמוֹה בְּכָל בְּנוֹת הַמִּצְרַיִם, כִּי אִם לְבָנוֹת הָעִבְרִים תְּשׁוּה בְּכָל. (8) וְהִיא גְדוֹלָה כְּשָׂרָה וְנֶאֱוָה כְּרַבֵּקָה וַיִּפֶּה כְּרַחֵל. וְשֵׁם הַבַּתּוֹלָה הַהִיא אֲסַנַּת. (9) וַיֵּצֵא שְׁמַע יוֹפִיָּה בְּכָל הָאָרֶץ הַהִיא וְעַד קְצוֹתֶיהָ, וַיִּבְקָשׁוּ אֶת יָדָהּ כָּל בְּנֵי הַשׁוּעִים וְהַפְּחוֹת וְהַמַּלְכִים, נְעָרִים כּוֹלִם. (10) וּמַחְלוֹקֶת רַבָּה הָיְתָה בְּיַגִּיהֶם בְּעִבּוּרָהּ, וַיֹּאמְרוּ לְהִלָּחֵם אִישׁ בְּרַעְהוּ בְּעִבּוּר אֲסַנַּת.

(11) וַיִּשְׁמַע עַל אֹדוּתֶיהָ בּוֹ פְרַעָה הַכְּבוֹד, וַיִּפְצַר בְּאָבִיו לְתַתָּה לוֹ לְאִשָּׁה. (12) וַיֹּאמֶר לוֹ: "תָּן לִי אֶת אֲסַנַּת בַּת פּוּטִיפְרַע כְּהֵן אוֹן לְאִשָּׁה". (13) וַיֹּאמֶר לוֹ אָבִיו פְּרַעָה: "לָמָּה תִּבְקָשׁ אִשָּׁה רְעָה מִמֶּנּוּ? הֲכִי לֹא אֵתָה מְלֶךְ כָּל הָאָרֶץ? (14) לֹא כִי, הִנֵּה בַת הַמֶּלֶךְ יְהוֹזָקִים אוֹרְשָׁה לָּהּ, וְהִיא מְלַפָּה יָפֶה בְּמֵאֹד, וְאוֹתָהּ קָח לָּהּ לְאִשָּׁה!"

#### ב

(1) וְאַסְנַת מוֹאֶסֶת וַיְכַזָּה כָּל גְּבַר, וַגְּבַר לֹא רָאָה אוֹתָהּ מְעוֹלָם, בְּאֲשֶׁר הָיָה מְגַדֵּל לְפוּטִיפְרַע, סְמוּךְ אֶל בֵּיתוֹ, וְהוּא גְדוֹל וְגִבּוֹה מְאֹד. (2) וּבְרֵאשׁ הַמְּגַדֵּל עָלֶיהָ וְלָהּ עָשָׂרָה חֲדָרִים. (3) וַיְהִי הַחֹדֶר הָרִאשׁוֹן גְּדוֹל וְנִהְדָּר, רְצוּף אֲבָנִי אֲרָגְמוֹ וְקִירוֹתָיו מְצֻפִים אֲבָנֵי רִקְמָה וִיקָר. (4) וְתַקְרַת הַחֹדֶר הַהוּא זָהָב, וּפְנִימָה לַחֹדֶר הַהוּא קְבוּעִים אֱלֹהֵי הַמִּצְרַיִם, מִסְפָּר אִין לָהֶם, וְהֵם זָהָב וְכֶסֶף. (5) וְאֵת כָּל אֱלֹהֵי הַעֲבוּד אֲסַנַּת וַתִּירָאם וַתַּעַשׂ לָהֶם קְרִבָּנוֹת.

(6) וּבַחֹדֶר הַשְּׁנִי הָיוּ כָּל עַדְיֶיהָ וְתִיכּוּתֶיהָ שֶׁל אֲסַנַּת. (7) וַיְהִי בּוֹ זָהָב לְרוֹב, וְכֶסֶף, וְשִׁמְלָה רְקוּמַת-זָהָב, וְאַבְנִים טוֹבוֹת וִיקָרוֹת, וְסְדִינִים מְשׁוֹבָחִים. (8) וְשֵׁם הָיוּ כָּל עַדְיֵי הַחֹלִיָּה. (9) וּבַחֹדֶר הַשְּׁלִישִׁי הָיָה מְכַל טוֹב הָאָרֶץ וְהוּא חֹדֶר מְאָגְרָה שֶׁל אֲסַנַּת.

(10) וּבֵיתָר שִׁבְעַת הַחֲדָרִים הָיוּ שִׁבְעַת בְּתוּלוֹת, אִשָּׁה בְּחֹדֶר. (11) וְאֵלוֹ נְעוּרוֹת אֶסְנַת, וּמִסְפַּר שְׁנוֹתֶיהֶן אֶחָד כִּי בְלִילָה אֶחָד נִזְלְדוּ עִם אֶסְנַת, וְהָיוּ יָפוֹת מְאֹד, כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם, וּגְבַר לֹא חָבַר אֲלֵיהֶן מְעוּלָם, אוֹ יֵלֵד זָכָר.

(12) וּשְׁלוֹשָׁה חֲלוֹנוֹת לְחֹדֶר הַגָּדוֹל שֶׁלְאֶסְנַת, אֲשֶׁר בּוֹ גְדֻלָּה בְּבִתּוּלֶיהָ.  
 (13) וְחֲלוֹן אֶחָד נִשְׁקָף אֶל הַחֲצֵר, מִזְרָחָהּ, וְהַשְּׁנַיִם נִשְׁקָף צְפוֹנָה, אֶל הַחוּץ, וְהַשְּׁלִישִׁי דְרוֹמָה. (14) וּמִשַּׁת זָהָב נִיצְבַת בְּחֹדֶר, וּפְנֵיהָ מִזְרָחָה, (15) וְהַמַּטֵּה מִצֵּפֶה אֲרָגְמָן רְקוּם-זָהָב, וְאֲרוּגָה שֵׁשׁ וְחִתְלֹת. (16) וּבְמַטֵּה הַזֹּאת תִּישֵׁן אֶסְנַת לְבִדָּה, וְלֹא יִשְׁכּוּ אֲצֵלָהּ מְעוּלָם לֹא אִישׁ וְלֹא אִשָּׁה, כִּי אִם אֶסְנַת לְבִדָּה.

(17) וְחֲצֵר גְדוֹלָה הָיְתָה לִיד הַבַּיִת מִסְכִּיב, וְחוֹמָה סְכִיב הַחֲצֵר, גְּבוּהָה מְאֹד, בְּנוֹיָה אֲבָנִים גְּדוּלוֹת רְבוּעוֹת. (18) וְלְחֲצֵר אַרְבַּעַת שַׁעֲרֵי בְרֹזֶל, וְאוֹתָם שׁוֹמְרִים שְׁמוֹנָה עֶשֶׂר אַנְשֵׁי חֵיל, נְעָרִים חֲמוּשִׁים. (19) וּבִתּוּר הַחֲצֵר, אֲצֵל הַחוּמָה, נְטוּעִים עֲצִים נְחַמְדִּים מְכַל מִיּוֹ, וְהֵם נוֹשְׂאֵי פְרִי, וּפְרִיָם כֶּשֶׁל, כִּי עַת הָאֶסְיָף הִיא. (20) וּבִימֵי הַחֲצֵר מְעַנּוּ מַיִם שׁוֹפֵעַ, וְלַמַּטֵּה מִן הַמַּעַיָן בְּרִיכָה גְדוֹלָה, וְהִיא מְקַבֶּלֶת מִימֶיהָ מִן הַמַּעַיָן הַהוּא, וְנֶחַל יוֹצֵא מִמֶּנָּה דֶרֶךְ הַחֲצֵר בְּתוֹרָה, וּמִשְׁקָה אֶת כָּל עֲצֵי הַחֲצֵר הַהִיא.

## ג

(1) וַיְהִי בַחֹדֶשׁ הַרְבִּיעִי, בְּשִׁמּוֹנָה עֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ, וַיָּבֹאוּ יוֹסֵף בְּגִבּוֹל אוֹן.  
 (2) וְכֹאֲשֶׁר קָרַב אֶל הָעִיר הַהִיא, שָׁלַח יוֹסֵף מַלְפָּנָיו שְׁנַיִם עֶשֶׂר אִישׁ אֶל פּוֹטִיפְרֵעַ כֹּהֵן אוֹן, לֵאמֹר: (3) "אֲצִלְךָ אַחְנֶה הַיּוֹם כִּי שַׁעַת צָהָרִים הִיא, וְשַׁעַת הַסְּעוּדָה, וְחוּם הַשָּׁמֶשׁ רַב, וְתַחַת צֶל קוֹרְתָהּ אֲפַפְשׁ."

(4) וַיִּשְׁמַע פּוֹטִיפְרֵעַ, וַיִּשְׁמַח שִׂמְחָה גְדוֹלָה, וַיֹּאמֶר: "כִּירוּג אֲדֹנָי אֱלֹהֵי יוֹסֵף."

(5) וַיִּקְרָא אֶת אֲשֶׁר עַל בֵּיתוֹ, וַיֹּאמֶר לוֹ: (6) "מַהֵר וְעֲשֵׂה אֶת בֵּיתִי, וְסַעֲדָה גְדוֹלָה הַתְּקוֹן, כִּי יוֹסֵף אֲבִיר הָאֱלֹהִים בָּא אֵלֵינוּ הַיּוֹם."

(7) וַתִּשְׁמַע אֶסְנַת כִּי בָאוּ אֲבִיהָ וְאִמָּהּ מֵאֶרֶץ נַחֲלָתָם, וַתִּשְׁמַח, וַתֹּאמֶר:

(8) "אֵלֶּה וְאֵרָאָה אֶת אָבִי וְאִמִּי, כִּי הִגִּיעוּ מֵאֶרֶץ נַחֲלָתָנוּ."

(9) וַתַּמְהַר אֶסְנַת וַתִּלְבַּשׁ שְׂמֹלֶת שֵׁשׁ וְחִתְלֹת רְקוּמַת-זָהָב, וַתַּחְגּוּר חֲגוּרַת זָהָב, וַתַּעֲנֹד צְמִידִים עַל יָדֶיהָ וְעַל רַגְלֶיהָ, וַתַּתְּחַל בְּסַרְפֵּל זָהָב, וַתַּעֲנֹד עַדִּי עַל צִוְאָרָה. (10) וְאֲבָנִים טוֹבוֹת הָיוּ מִכָּל עֵבֶר, וְעַלִּיהֶן חֲקוּקִים שְׁמוֹת אֱלֹהֵי הַמִּצְרַיִם; בְּכָל מְקוֹם, עַל הַצְּמִידִים וְעַל הָאֲבָנִים. וּפְתוּחֵי פְנֵי הָאֱלִילִים עַל הָאֲבָנִים. (11) וַתַּחְבוֹשׁ מִצְנַפֶּת לְרֵאשָׁהּ, וַתַּתְּחַק נִזְר לְרַקוּתֶיהָ, וַתַּחֲסֵם אֶת רֵאשָׁהּ בְּצַעֲיָף.

(1) ותמהר ותרד במדרגות מעליה, ותלך אל אביה ואל אמה ותחבקם.  
 (2) וישמחו פוטיפרע ואשתו שמחה רבה על בָּתָם אֶסְנָת, כי ראו אותה  
 הוריה עדויה ככלת אלוה. (3) ויוציאו מכל טוב, ככל אשר הכיאו  
 מארץ נחלתם, ויתנו לבתם. (4) ותשמח אֶסְנָת על המעדנים, על פרי  
 הקיץ, על הענבים, על התמרים, על היונים, על הרימונים ועל  
 התאנים, כי היו נחמדים כלם.

(5) ויאמר פוטיפרע לבתו אֶסְנָת: "בתי".

ותאמר: "הנני, אדני".

וילאמר: "שכי בינינו, ואמרת לי את דברי".

(6) ותשב אֶסְנָת בין אביה ואמה, (7) ויאחז פוטיפרע אביה בימינו  
 את ימינה, ויאמר לה: "בתי".

ותאמר אֶסְנָת: "ידבר נא, אדני ואבי".

(8) ויאמר אליה פוטיפרע: "הנה יוסף אביר האלהים בא אלינו היום,  
 והוא שורר על כל ארץ מצרים, ופרעה שם אותו לשר על כל ארצנו, והוא  
 משביר לכל הארץ, והוא מושיעה מן הרעב הקרב-ובא. (9) ויוסף איש ירא  
 אלהים וחכם-לבב, והוא בכתוליו כמוה היום הזה, ואיש חיל בחכמה ודעת,  
 ורוח אלהים בו, וחסד אדני עמו. (10) הבה-נא, בתי, אתנה לו לאשה,  
 ותהיי לו לכלה, והוא יהיה לה לחתן עד עולם".

(11) וכאשר שמעה אֶסְנָת את דברי אביה, ותשטף זעה אדמומית לרוב, ותמלא  
 חיתה רבה, ותשא את עיניה אל אביה בקרי, ותאמר: (12) "למה ידבר  
 כך אדני ואבי, ויחפוץ בדברי לתתני כשפחה לאיש נכרי, פליט ומקנת  
 כסף? (13) הכי לא זה בן הרועה מארץ כנעו, והוא נעזב על ידו?  
 (14) לא זה הוא אשר שכב עם גבירתו, ואדנו השליך אותו אל משמר  
 החשכה, ופרעה הוציאו מן המשמר כאשר פתר את חלומו? (15) לא, כי אשא  
 את בן המלך הבכור, כי הוא מלך על הארץ".

(16) כשמוע פוטיפרע את הדברים האלה, בוש לספר עוד לבתו על יוסף,  
 כי ברום לבב ובחימה ענתה לו.

## ה

- (1) והנה נער אץ מעבדת פוטיפרע וקורא: "הנה יוסף לפני שערי חצרנו!"
- (2) ותנס אסנת מפני אביה ואמה, ותעל אל העליה, ותכנס אל חדרה, ותעמוד אצל החלון הגדול הנשקף מזרחה לראות את הבא אל בית אביה.
- (3) ויצאו פוטיפרע ואשתו וכל משפחתו לקראת יוסף.
- (4) ויפתחו שערי החצר הפונים מזרחה, ויכנס יוסף והוא יושב במרכבת המשנה אשר לפרעה. (5) ואל המרכבה רתומים ארבעה סוסים צחורים כשג, ומחגי זהב בפיהם, והרכב סכוה בזהב. (6) ויוסף לבוש כתנת לבנה ויקרה, ואדרת כסותו ארגמן בוץ ורקמת זהב, ועטרת זהב לראשו, וסביב העטרה שתיים עשרה אבנים טובות, וממעל לאבנים שתיים עשרה קרני זהב, ושרכיט המלוכה בידו הימנית. (7) והוא אחז ענף זית נטוי ובו פרי לרוב.
- (8) ויכנס יוסף אל החצר ויסגרו השערים. (9) ויתרו הזרים, בין איש ובין אשה, מחוץ, כי סגרו שומרי הסף את השערים. (10) וילכו פוטיפרע ואשתו וכל משפחתו זולתי בתו אסנת, וישתחו ליוסף אפים ארצה.
- (11) וירד יוסף מרכבו, ויברכם בימינו.

## ו

- (1) ותר אסנת את יוסף ותעצב אל נפשה קשות, ויחמרו מעיה, וברכיה פקו, ותרעד בכל גופה ותפחד פחד רב, ותאנח ותאמר:
- (2) אנה אלה ואנה אחבא מפניו?  
או איה זראני יוסף בן האלהים,  
כי דברתי, אנכי, סרה בו?
- (3) אנה אברח ואחבא,  
כי הוא רואה כל חביון  
ואין כל צפון נעלם ממנו  
מפני האור הגדול אשר בו.
- (4) ועתה, חוסה עלי אלהי יוסף  
כי דברתי, אנכי, דברים רעים בשגגה.
- (5) מה אראה אפוא, אנכי, האמלה?  
הכי לא דברתי לאמור:  
"בא יוסף בן הרועה מארץ כנען?"  
ועתה הנה השמש ממרום אתא אלינו ברכבו  
ובא בכיתנו היום הזה.

- (6) וְאֲנִי כְּסִילָה וְעֵצַת מִצַּח  
אֲשֶׁר מֵאֲסִיתִי אוֹתוֹ  
וְדִבַּרְתִּי בּוֹ הַדְּבָרִים רָעִים  
וְלֹא יָדַעְתִּי כִּי בֶן אֱלֹהִים יוֹסֵף
- (7) כִּי מִי בְּאֲנָשִׁים יֵלֵד יִפְעֶה אֲשֶׁר כָּזָאת  
וְאִי רַחֵם יִהְרֶה אוֹר כְּמוֹהוּ?
- אִמְלָה אֲנִי וְכִסִּילָה  
כִּי הִגַּדְתִּי לְאָבִי הַדְּבָרִים רָעִים.
- (8) וְעַתָּה, יִתְנַנֵּי נָא אָבִי לְיוֹסֵף לְשִׁפְחָה וּלְאִמָּה,  
וְאֶעְבֹּד אוֹתוֹ עַד עוֹלָם.

## ז

- (1) וַיִּכְוֹא יוֹסֵף בְּבֵית פּוֹטִיפָרֶעַ, וַיֵּשֶׁב עַל כֶּסֶף וַיִּרְחַץ אֶת רַגְלָיו וַיִּקְצֶה  
לוֹ שֵׁלֶחַן לְבָדוֹ, וַיַּעַן אֲשֶׁר לֹא יָשָׁב עִם הַמִּצְרִיִּם, כִּי תוֹעֵבָה הִיא לוֹ.
- (2) וַיְדַבֵּר יוֹסֵף אֶל פּוֹטִיפָרֶעַ וְאֵל כָּל מִשְׁפַּחְתּוֹ לֵאמֹר: "מִי הִיא הָאִשָּׁה  
הַלְזוּ הַעוֹמֶדֶת בְּדִיּוּטָה אֶצֶל הַחֲלוֹן? תֵּלֶךְ-נָא מִן הַפֶּתַח הַזֶּה!"
- (3) וַיַּעַן אֲשֶׁר פָּחַד יוֹסֵף פֶּן תִּצָּק לוֹ גַּם הִיא, כִּי הִצִּיקוּהוּ כָּל הַנָּשִׁים  
וּבָנוֹת הַשׁוֹעִים וְהַפְּחוֹת בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם לְשֹׁכְבֵי עִמּוֹ. (4) וְרִבּוֹת נָשִׁים  
וּבָנוֹת הַמִּצְרִיִּם אֲשֶׁר רָאוּ אֶת יוֹסֵף וַתִּתְעַנְנֶנָּה מִפְּנֵי יוֹפִיו, וַתִּשְׁלַחְנָה אֵלָיו  
אֶת רִצְיָהוּ עִם זָהָב וְכֶסֶף וּמִנְחוֹת יְקָרוֹת. (5) וַיִּשְׁלַח יוֹסֵף בְּגִעְרָה  
וַרְחֵב לֵאמֹר: "לֹא אֲחֻטָּא לְפָנָי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל".
- (6) וּפְנֵי יַעֲקֹב אָבִיו הָיוּ לְעֵינָי יוֹסֵף תָּמִיד, וַיִּזְכֹּר בְּמִצְוֹת אָבִיו, כִּי  
אָמַר יַעֲקֹב לְיוֹסֵף וּלְאָחָיו: "הִשְׁמְרוּ, בְּנֵי, מִכָּל מִשְׁמֵר מִן הַנְּשִׁים הַנִּכְרִיּוֹת  
לְכָל תִּקְרְבוּ אֵלָיו, כִּי אֲבָדוֹ הִיא, וְהָרַס".
- (7) וְעַל כֵּן אָמַר יוֹסֵף: "תֵּלֶךְ-נָא הָאִשָּׁה הַלְזוּ מִן הַפֶּתַח הַזֶּה".
- (8) וַיֹּאמֶר לוֹ פּוֹטִיפָרֶעַ: "אֲדֹנָי, הָאִשָּׁה אֲשֶׁר רָאִית בְּעֵלְיָהּ לֹא נִכְרְיָה הִיא,  
כִּי אִם כַּתְּנוּ, בְּתוֹלָה תִּמְאָס כָּל גִּבֹּר, וְגִבֹּר אַחַר לֹא רָאָה אוֹתָהּ מֵעוֹלָם אֶלָּא  
אִתָּה לְבָדָה הַיּוֹם-הַזֶּה. (9) וְאִם חָפַצְתָּ, תָּבוֹא וְתִדְרוֹשׁ בְּשִׁלּוּמָהּ, כִּי כַּתְּנוּ  
אֲחוֹתְךָ הִיא".
- (10) וַיִּשְׁמַח יוֹסֵף שִׂמְחָה גְדוֹלָה כִּי אָמַר פּוֹטִיפָרֶעַ: "בְּתוֹלָה הִיא וְתִמְאָס כָּל  
גִּבֹּר", (11) וַיְדַבֵּר יוֹסֵף אֶל פּוֹטִיפָרֶעַ וְאֵל אֲשֶׁתּוֹ לֵאמֹר: "אִם בַּתְּכֶם הִיא,  
הִבָּה תִרְדּוּ, כִּי אֲחוֹתִי הִיא, וְאוֹהֶבְנָה לְמֵן הַיּוֹם הַזֶּה כְּאֲחוֹתִי".

ח

- (1) ותעל אמה של אסנת אל העליה ותולך את אסנת אל יוסף, ויאמר פוטיפרע אל בתו: "אסנת, שאלי לשלום אחיך, כי בבתוליו הוא כמוך היום הזה, וימאס כל אשה נכריה כמאסה את כל איש נכרי".
- (2) ותאמר אסנת אל יוסף: "השלום לאדני, ברוך אל עליון".
- וַיֹּאמֶר לָהּ יוֹסֵף: "יְבָרְכָה אֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַן חַיִּים לְכָל".
- (3) ויאמר פוטיפרע לאסנת: "לכי-נא ושקי לאחריך".
- (4) וכאשר הלכה לנשק ליוסף, הושיט יוסף את ידו הימנית ויניחנה על לוח-לכה ויאמר:
- (5) לא יָאָה לַאִישׁ יִרְא־אֱלֹהִים,  
אֲשֶׁר פִּיּוֹ יְבָרַךְ אֶל חַי,  
וְאֲשֶׁר יֹאכַל לֶחֶם חַיִּים מְבוֹרָה,  
וַיִּשְׁתֶּה מְכוּס אֱלֻמּוֹת בְּרוּכָה,  
וַיִּמְשַׁח בְּמִשְׁחַת עוֹלָמִים מְבוֹרָכָה,  
כִּי יִשַׁק לְאִשָּׁה נְכָרִיָּה,  
אֲשֶׁר פִּיהָ יְבָרַךְ פְּסִילִים מֵחַיִּים וְאֱלָמִים,  
וְאֲשֶׁר תֹּאכַל מִשְׁלַחֲנָם לֶחֶם מִחֶנֶק,  
וְתִשְׁתֶּה מִנְּסֻכֵיהֶם כּוֹס תְּרִמִּית,  
וְתִמְשַׁח בְּמִשְׁחַת אֲבִדוֹן.
- (6) אֵלֶּא אִישׁ יִרְא־אֱלֹהִים יִשַׁק לְאִמּוֹ  
וְלְאָחוֹתָיו בַּת מִטְהוֹ וּמִשְׁפַּחָתוֹ  
וְלְאִשָּׁה שׁוֹכֶכֶת חֵיקוֹ,  
אֲשֶׁר פִּיהוּ יְבָרַךְ אֶל חַי,
- (7) כְּמוֹ אֲשֶׁר גַּם לְאִשָּׁה יִרְאֵת אֱלֹהִים  
לֹא יָאָה לְנַשֵּׁק אִישׁ נְכָרִי,  
כִּי תוֹעֵבָה הִיא מִלְּפָנֵי הָאֱלֹהִים.
- (8) וכאשר שמעה אסנת את דברי יוסף, ותכאב מאד, ותאנח, ותנעץ עיניה ביוסף ותמלאנה דמעות. (9) ויראנה יוסף ויחמול עליה מאד כי היה יוסף ענוג ורחום וירא את האלהים. וינף את ידו הימנית מעל לראשה, ויאמר:

(10) אֲדַנִּי אֱלֹהֵי אָבִי יִשְׂרָאֵל,  
הַעֲלִיּוֹן,  
הַאֲדִיר,  
אֲשֶׁר נָתַן חַיִּים לְכֹל,  
וְקָרָא מִן הַחֹשֶׁךְ אֶל הָאוֹר,  
וַיִּמְוֶה טְשֵׁעִיָּה אֶל הָאֵמֶת,  
וַיִּמְוֶה הַמּוֹת אֶל הַחַיִּים,  
אֲתָה, אֱלֹהִים, חַיָּה-נָא בַתּוֹלֵה זֶה  
וּבְרַכָּהּ.

(11) וַחֲדָשְׁנָה בְרוּחָהּ,  
וְקוֹמְמָה בְּגִדֶּה הַנְּסֻחָתָהּ,  
וְתוֹ לָהּ חַיִּים חֲדָשִׁים בַּחַיָּה,  
וְתֹאכַל נָא אֶת לֶחֶם חַיָּהּ,  
וְתִשְׁתֶּה מִכּוֹס בְּרַכָּתָהּ,  
אֲשֶׁר בַּחֲרַת בְּטָרִם תּוֹלֵד  
וְתִבּוֹא-נָא בְּמִנוּחָתָהּ.  
אֲשֶׁר הַכִּינּוּת לְבַחֲרִיָּהּ.

## ט

(1) וַתִּשְׂמַח אֶסְנַת עַל בְּרַכַּת יוֹסֵף שִׂמְחָה גְדוֹלָה מְאֹד, וַתִּמְהַר וַתַּעַל אֶל  
עֲלִיָּהָ, וַתַּפֵּל אֶל מִטָּתָה אִין-כּוּחַ, כִּי הָיוּ בָּהּ שִׂמְחָה וּמְכַאֵב וְאִימָה רַבָּה,  
וַתִּשְׁטֹף זַעַם שׁוֹפֵעַת כְּאֲשֶׁר שָׁמְעָה אֶת הַדְּבָרִים הַלְלוֹ מִפִּי יוֹסֵף, אֲשֶׁר אָמַר  
לָהּ בְּשֵׁם אֱלֹהֵי עֲלִיּוֹן. (2) וַתִּבְכֶּה בְּכִי גְדוֹל וָמַר, וַתִּנְחַם עַל אֱלִילֶיהָ אֲשֶׁר  
עָבְדָה, וַתִּצְפֶּה לְבוֹא הָעֶרֶב.

(3) וַיֹּאכַל יוֹסֵף וַיִּשְׁתֶּה וַיֹּאמֶר לְנַעֲרָיו: "אֲסֹרוּ אֶת הַסּוּסִים בְּרַכֵּב",  
כִּי אָמַר: "אֵלֶךְ וְאֲסוּב אֶת כָּל הָעִיר וְהָאָרֶץ".

(4) וַיֹּאמֶר פּוֹטִיפָרַע אֶל יוֹסֵף: "הֲלֹא יָלִין אֲדֹנָי הַיּוֹם הַזֶּה, וְעַם שַׁחַר  
תֵּלֵךְ לְדַרְכָּהּ".

(5) וַיֹּאמֶר יוֹסֵף: "לֹא, כִּי אֵלֶּה הַיּוֹם הַזֶּה, זַעַן אֲשֶׁר הוּא הַיּוֹם בּוֹ הִחַל  
אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת אֶת מְלַאכְתּוֹ, וְהַיּוֹם הַשְּׁמִינִי אָשׁוּב עוֹד-הַפַּעַם אֲלֵיכֶם וְאֵלִין  
פֹּה".



(1) אִז יֵצֵאוּ פּוֹטִיפְרֵעַ וּמִשְׁפַּחְתּוֹ אֶל נַחֲלָתָם, (2) וְתוֹתֵר אֶסְנֵת לְבָדָה עִם הַבְּחוּלוֹת, וְתִשְׁבּוֹת מִמַּעַשׂ, וְתִבְכֶּה עַד אֲשֶׁר שָׁקַע הַשֶּׁמֶשׁ, וְלֶחֶם לֹא אֲכָלָה, וּמִיָּם לֹא שָׁתִיתִי, כִּי אִם בְּנוֹם הַכֹּל - וְהִיא לְבָדָה עָרָה. (3) וְתִפְתַּח וְתִרְדּוּ אֶל הַשַּׁעַר, וְתִמְצָא אֶת שׁוֹמֵרֵת הַסֶּף יְשֻׁנָּה עִם יְלָדֶיהָ. (4) וְתִמְהַר אֶסְנֵת וְתִקְרַע מִן הַדֶּלֶת אֶת פְּרִכַת הָעוֹר, וְתִמְלֶאנָה בְּאֶפֶר וְתִשָּׂא אוֹתָהּ אֶל עֲלִיתָהּ וְתִשְׁיַמְנָה עַל הָאָרֶץ. (5) וְתִסְגּוֹר אֶת הַדֶּלֶת לְבִטָּח וְתִסְמְכָנָה בְּבָרִיחַ הַבְּרוֹזֶל בְּצַדָּהּ וְתִאֲנַח אֶנְחָה גְדוּלָה וְתִבְרַךְ.

(6) וְתִשְׁמַע הַבְּחוּלָה, אֲשֶׁר אֶהְבֶּה אֶסְנֵת מִכָּל הַבְּחוּלוֹת, אֶת אֲנָחוֹת גְּבִירָתָהּ, וְתִעַר אֶת יָתֵר הַבְּחוּלוֹת וְתִלְךָ וְתִמְצָא אֶת הַדֶּלֶת נְעוּלָה. (7) וְתִקְשַׁב לְאֲנָחוֹת אֶסְנֵת וּלְבִכְיָהּ, וְתֹאמַר: "לָמָּה תִעְצָבִי גְבִירָתִי, וַיְמָה יִחְרַה לָּהּ? פְּתַחִי לָנוּ וְרֵאֵינוּךְ."

(8) וְתֹאמַר לָהּ אֶסְנֵת, וְהִיא נְעוּלָה מִבַּיִת: "רֵאשִׁי עָלַי דּוֹאֵב, וְאֲנֹחַ בְּמַטְתִּי, וְלִפְתוּחַ עֵתָה אֵין כִּי כוֹחַ, כִּי תִשְׁתִּי בְּכָל אֲבָרַי. אֵלֹא לְכֵנָה אִשָּׁה אֶל חֲדָרָה."

(9) וְתִקַּם אֶסְנֵת וְתִפְתַּח אֶת הַדֶּלֶת בְּלֵאט, וְתִלְךָ אֶל חֲדָרָה הַשְּׁנִי אֲשֶׁר בּוֹ הָיוּ תִיבוֹת עַדִייהָ, וְתִפְתַּח אֶת אַרְזֵנָהּ וְתוֹצֵא כְּתָנֵת שְׁחוּרָה וְאֶפְלָה לְמִרְאָהּ. (10) וְזֹאת הִיְתָה כְּתָנֵת אֲבָלָה אֲשֶׁר לְבִשָּׁה וְתִתְאָבֵל כְּאֲשֶׁר מֵת אָחִיהָ הַכָּבוֹד. (11) וְתִפְשׁוּט אֶסְנֵת אֶת שְׁמֵלַת מַלְכוּתָהּ וְתִלְבַּשׁ אֶת הַשְּׁחוּרָה, וְתִתֵּר אֶת אָזְוֵר הַזֶּהָב אֲשֶׁר לָהּ וְתִחְגּוֹר חֶבֶל, וְתִסֵּר אֶת הַצְּעִיף מִרֹאשָׁהּ וְאֶת הַנְּזֵר, וְאֶת הַצְּמִידִים מִיָּדֶיהָ.

(12) וְתִקַּח אֶת שְׁמֵלוֹתֶיהָ הַמּוֹבְחָרוֹת, וְתִשְׁלִיכֵנָה מִבְּעַד לְחִלוֹן אֶל הָעֵנָיִם. (13) וְתִקַּח אֶת כָּל אֲלִילֵי הַזֶּהָב וְתִכְסֹף אֲשֶׁר לָהּ, מִסֵּפֶר אֵין לָהֶם, וְתִכְתְּתֵם עַד דֵּק, וְתִשְׁלִיכֵם אֶל הַדְּלָיִם וְהַאֲכִיזִינִים. (14) וְתִקַּח אֶסְנֵת אֶת סְעוּדַת מַלְכוּתָהּ וּבִקֶּר-מִרְבֵּק, וְאֶת הַדְּגִיִּם וְאֶת הַבָּשָׂר, וְאֶת כָּל מִנְחוֹת אֲלִילֶיהָ, וְאֶת כָּלִי הַזֵּינוֹ אֲשֶׁר לְנִסְכֵיהֶם, וְתִשְׁלַח אֶת כָּלֵם מִבְּעַד לְחִלוֹן אֶל הַכְּלָבִים לְמֹאכֵל.

(15) וְאַחַר כֵּן לְקַחָהּ אֶת הָאֶפֶר וְתִזְרְנוּ עַל הָאָרֶץ, (16) וְתִקַּח שֶׁק וְתִחְגְּרֵנוּ לְמַתְנִיָּה וְתִתֵּר אֶת מַחְלָפוֹת רֹאשָׁהּ וְתִתְכַּסֶּה בְּאֶפֶר, (17) וְתֵה עַל לִיחַ לֵבָהּ חֲזוֹר וְהִכָּה וְתִפּוֹל אֶל הָאֶפֶר. וְתִבְרַךְ מְרָה כָּל הַלַּיְלָה, בְּאֲנָחָה עַד עֲלוֹת-הַשַּׁחַר. (18) וְתִקַּם אֶסְנֵת עִם שַׁחַר וְתִרְאֶה וְהִנֵּה הִנֵּה הָאֶפֶר אֲשֶׁר מִתְחַתֵּיהָ כְּחוֹמֵר, מִפְּנֵי דְמֵעוֹתֶיהָ. (19) וְתִפּוֹל אֶסְנֵת שְׁנִית עַל פְּנִיָּה אֶל הָאֶפֶר, עַד אֲשֶׁר שָׁקַע הַשֶּׁמֶשׁ.

(20) וְכֵן עֲשֶׂתָהּ אֶסְנֵת שְׁבַע יָמִים, לְכָלִי טְעוּם דָּבָר.

## יא

(1) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי, וַתֵּרֶם אֶסְכַּת אֵת רֹאשָׁהּ מִן הָאָפֶר אֲשֶׁר בּוֹ הִזְתָּה מוֹטֶלֶת, כִּי כָשְׁלוּ אַכְרֵיהָ מֵעַצֵּם הַתְּעַנִּית.

## יב

(1) וַתּוֹשֶׁט אֵת יָדֶיהָ מִזְרָחָהּ, וַתִּשָּׂא אֵת עֵינֶיהָ אֶל הַשָּׁמַיִם וַתֹּאמֶר:

(2) אֲדַנֶּי אֱלֹהֵי נִצְחִים  
אֲשֶׁר נָתַן נִשְׁמַת חַיִּים לְכָל,  
וְהוֹצִיא אֵת הַתְּהוֹ אֶל הָאוֹר,  
וַבְּרָא הַכֹּל וּגְיָלָה אֵת הַנְּסֻתוֹת,

(3) אֲשֶׁר הִגְבִּיָּה אֵת הַשָּׁמַיִם וַיִּסַּד אֵת הָאָרֶץ עַל פְּנֵי יָמִים,  
נָטַע אֵת הָאֲבָנִים הַגְּדוֹלוֹת בְּמִצּוֹלוֹת יָם  
אֲשֶׁר לֹא תִשְׁקַעְנָה  
כִּי אִם תַּעֲשֶׂנָה רְצוֹנָה עַד עוֹלָם,

(4) אֲדַנֶּי אֱלֹהֵי, אֵלֶיךָ אֶקְרָא:  
הָאֲזִינָה תִפְלְתִי  
וְאֶתּוֹדָה עַל חַטָּאתִי  
וּלְפָנֶיךָ אֶגְלֶה עוֹנִי.

(5) חַטָּאתִי, אֱלֹהִים, חַטָּאתִי  
עוֹיְתִי וּפְשַׁעִי וּדְבַרְתִּי רָעוֹת לְפָנֶיךָ.  
נִטְמָא פִי, אֱלֹהִים, מִמִּנְחוֹת הַתְּרֻפִים  
וּמִשְׁלַחַן אֱלֹהֵי הַמִּצְרִים.

(6) חַטָּאתִי לְפָנֶיךָ, אֲדַנֶּי, חַטָּאתִי וּפְשַׁעִי  
בְּעַבְדֵי פְּסִילִים מֵתִים וְאֱלֹמִים,  
וְאִינִי שׁוֹה לְפַתּוֹחַ אֵת פִּי לְפָנֶיךָ,  
אֲנִכִּי תִסְחַוְפָה.

(7) חַטָּאתִי, אֲדַנֶּי, לְפָנֶיךָ  
אֲנִכִּי, בַּח פּוֹטִי פִרְעַ הַכְּהוֹן,  
הַמִּתְנַשֵּׂאת וּרְמַת-הָעֵין.

אֵלֶיךָ, אֲדַנֶּי, אִשָּׂא תִפְלְתִי  
וּלְפָנֶיךָ אֶקְרָא:

מִלִּטְנֵי מִיד מִרְדְּפֵי  
כִּי אֵלֶיךָ נִסְתִּי, אָנֹכִי,  
כִּלְדָּ אֶל אָבִיו וְאֶל אִמּוֹ.

(8) וְאַתָּה, אֲדֹנָי, שְׁלַח יְדֶךָ אֵלַי  
כָּאֵב אוֹהֵב וְרִגֵּשׁ,  
וְחַלְצֵנִי מִיַּד אוֹיֵב.

(9) כִּי הִנֵּה לְבִיא הַפָּרָא הַקְּדָמוֹן יִרְדְּפֵנִי,  
וְכַפְּלֵי יוֹ הַמָּה אֱלֹהֵי הַמַּצְרִים  
אֲשֶׁר הִשְׁלַכְתִּי מֵעַמִּי וְאֶנְתָּצֵם,  
וְאֲבִיָּהֶם, הַשָּׁטוֹן, זֹמָם לְבַלְעֵנִי.

(10) אוֹלָם אַתָּה, אֱלֹהִים, מִלִּטְנֵי מִידִּי,  
וּמִמַּלְתְּעוֹתַי הוֹצֵיאֵנִי,  
לְכֹל חֲטָאֵי עוֹד כְּזָאֵב,  
וִירִשְׁשֵׁנִי,  
וְיִשְׁלִיכֵנִי אֶל תְּהוֹמוֹת הָאֵשׁ  
וְאֶל עֲרֹבוֹת הַיָּם,  
וְלְכֹל לְבַלְעֵנִי הַלְוִיתוֹ הַגָּדוֹל.

(11) הוֹשַׁע נָא, אֱלֹהִים, אוֹתִי הַגְּלֻמוֹדָה,  
כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי,  
כִּי אָנֹכִי נִתְצַח וְנִאֲכַח אֶת אֱלֹהֵיהֶם,  
וְעַתָּה תְּוֹמָה וְגַלְמוֹדָה אָנֹכִי  
וְאִיו לִי תוֹחֵלֶת, כִּי אִם בָּהּ, אֱלֹהִים,  
כִּי אַתָּה אָבִי יְתוּמִים  
וּמְגוֹן לְנִרְדָּפִים  
וְעֶזֶר לְנִדְחִים.

(12) כִּי הִנֵּה כָּל נִכְסֵי אָבִי פוֹטִיפְרַע  
בְּנֵי יוֹמָם הֵם, וְחוֹלְפִים,  
וּבְתֵי נַחֲלָתְךָ, אֱלֹהִים,  
קִימִים וְעוֹמְדִים לְעַד.

יג

(1) פְּקוּדַת אֶת יְתוּמוֹתֵי, אֱלֹהִים  
כִּי אֵלֶיךָ נִסְתִּי, אֱלֹהִים.

- (2) הנה פשטתי את שמלתי מלכותי רקומת הזקב  
ואלבש כתנת שחורה.
- (3) הנה התרתי חגורת זהבי  
ואחגור חבל נשק.
- (4) הנה את גזר ראשי השלכתי  
ואתכס באפר.
- (5) הנה רצפת חדרי רצופה אבני רקמה וארגמן  
ובטופה מור,  
ועתה שטופה בדמעותי  
וימגועלתי עפר.
- (6) הנה, אלהים, מן האפר ומדמעותי  
סיט לרוב בחדרי  
כבאם הדרה.
- (7) הנה, אלהים, את סעודת מלכותי ובקר-המרבק  
נתתי לכלבים.
- (8) והנה אנכי שבעת ימים ושבעת לילות  
לחם לא אכלתי  
ומים לא שתיתי,  
ופי חרב כתוף  
ולשוני כקרן  
ושפתי כחרס,  
ויפני נפלו.  
ועיני כלו מאש דמעותי.
- (9) אוּלַם, אֱלֹהִים, מַחַל לִי  
כִּי חָטָאתִי לָהּ בְּשִׁגְגָה  
וּדְבַרְתִּי זִכְרִי נֹאצָה עַל אֲדֹנָי יוֹסֵף.
- (10) וְלֹא יָדַעְתִּי אֲנִי, הָאֵמְלָה,  
כִּי בְּנֵה הוּא, אֱלֹהִים,  
יַעַן כִּי אָמְרוּ לִי הַבְּרִיּוֹת  
כִּי יוֹסֵף בֶּן הָרוּעָה הוּא, מֵאֲרֵץ כְּנָעַן,  
וְאָמְרוּ לָהֶם -  
וְאֵטְעָה  
וְאָמַס אֶת בְּחִירָה יוֹסֵף -  
וְאִדְבַר בּוֹ סָרָה  
כַּבְּלִי דַעַת כִּי בְּנֵה הוּא.

(11) כִּי מִי בְּאֲנָשִׁים יֵלֵד יִפְעֶה אֲשֶׁר כָּזָאת  
וּמִי עוֹד חָכֵם וְאֵדִיר כִּי־וּסֹף?  
כִּי אִם, אֱלֹהִי, בְּיָדְךָ אִפְקִידָהוּ  
כִּי אֹהֲבָנוּ מִנַּפְשִׁי.

(12) נִצְרָהוּ בְּחִכְמַת חֶסֶדְךָ  
וַתִּנְנֵי לוֹ לְשִׁפְחָה  
לְמַעַן אֲרַחֵץ אֶת רַגְלָיו  
וְאֲשַׁרְתָּהוּ  
וְאֶעֱכָדְנוּ כָּל יְמֵי חַיָּי.

## יֵד

- (1) כַּאֲשֶׁר חִדְלָה אֶסְנֶת לְהַתְּוֹדוֹת לְאֱלֹהִים, וְהִנֵּה דָרָה כּוֹכֵב הַשָּׁחַר מִן הַשָּׁמַיִם  
בְּמִזְרָח, וַתִּרְאֶה אוֹתוֹ אֶסְנֶת וַתִּשְׂמַח, וַתֹּאמֶר: (2) "וּבְכֹן שָׁמַע לִי אֲדֹנָי  
אֱלֹהִים, כִּי הַכּוֹכֵב הַזֶּה מְלֵאָה וּמְבֹשֵׁר הוּא לְאוֹר הַיּוֹם הַגָּדוֹל".
- (3) וְהִנֵּה לֵיָד כּוֹכֵב הַשָּׁחַר נִכְקְעוּ הַשָּׁמַיִם וַיִּהְיֶה אוֹר אֲשֶׁר פֶּה לֹא יִמְלֶלְנוּ.  
(4) וַתְּפוֹל אֶסְנֶת עַל פְּנֵיהָ אֶל הָאֶפֶר, וַיָּבֹאוּ אֵלֶיהָ אִישׁ מִן הַשָּׁמַיִם. וַיַּעֲמֹד  
מַעַל לְרֹאשָׁהּ וַיִּקְרָא לָהּ: "אֶסְנֶת!"
- (5) וַתֹּאמֶר: "מִי הוּא אֲשֶׁר קָרָא לִי, כִּי דִלַּת חֲדָרַי סְגוּרָה, וְהַמְגִדֵּל גְּבוּהָ,  
וְאִי־זֶה נִכְנָס אֶל חֲדָרַי?"
- (6) וַיִּקְרָא לָהּ הָאִישׁ בְּשֵׁנִית וַיֹּאמֶר: "אֶסְנֶת, אֶסְנֶת". וַתֹּאמֶר: "הִנְנִי אֲדֹנָי,  
הַגִּידָה לִי, מִי אַתָּה?"
- (7) וַיֹּאמֶר הָאִישׁ: "אֲנִי שֶׁר צָבָא שֶׁל בֵּית אֱלֹהִים וּמִצְבֵּיא כָּל חִילוֹ שְׁלַעֲלִיוֹן.  
עֲמָדִי עַל רַגְלָיָהּ וְאֲדַבֵּר אוֹתָהּ".
- (8) וַתִּשָּׂא עֵינֶיהָ וַתִּרְאֶה וְהִנֵּה אִישׁ וְהוּא דוֹמָה לְיוֹסֵף בְּכֹל; בְּאֲדָרְתָּהּ, בְּעֵטְרָהּ  
וּבְשָׂרְבִיט הַמְּלָכוּת. (9) וְאוֹלָם פְּנֵיו עִבְרָק, וְעֵינָיו כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ, וְשַׁעַר רֹאשׁוֹ  
כְּלֹהֶכֶת אֵשׁ, וְיָדָיו וְרַגְלָיו כְּפִרְזֵל הַמְּלָכוּת. (10) וַתִּרְאֶה אֶסְנֶת וַתְּפוֹל עַל  
פְּנֵיהָ לְרַגְלָיו בְּפֶחַד גְּדוֹל וּבְכָרְעָהּ.
- (11) וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הָאִישׁ: "חֲזִקִי אֶסְנֶת וְאַל תִּרְאִי, כִּי אִם עֲמָדִי עַל רַגְלָיָהּ  
וְאֲדַבֵּר אוֹתָהּ".

(12) וַתִּקַּם אֶסְנַת וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הָאִישׁ: "פִּשְׁטֵי אֶת הַכֶּתֶנֶת אֲשֶׁר לְבִשְׁתְּ, אֶת הַשְּׁחֹרָה, וְאֵת הַשֶּׁק מִמַּחְנֶיךָ, וְנִעַרְתְּ אֶת הָאָפֶר מֵעַל רֹאשָׁהּ וְרָחַצְתְּ אֶת פְּנֵיהָ בְּמֵיִם חַיִּים. (13) וְלָבַשְׁתְּ שִׁמְלָה חֲדָשָׁה וְזָכָה, וְחָגַרְתְּ לְמַחְנֵיהָ אֶת הָאָזוּר הַבּוֹהֵק וְהַכְּפוּל אֲשֶׁר לְבַתּוּלֶיהָ, (14) וּבָאת שְׁנִית אֵלַי וְהוֹדַעְתִּיךָ אֶת דְּבַר הַכְּשׁוּרָה אֲשֶׁר לָךְ."

(15) וַתֵּלֶךְ אֶסְנַת אֶל חֲדָרָהּ אֲשֶׁר בּוֹ הָיוּ תֵיבוֹת עַדְיֵיהָ, וַתַּפְתַּח אֶת הָאָרוֹן וַתִּקַּח שִׁמְלָה חֲדָשָׁה וּמוֹבְחָרִת וַתַּפְשׁוּט אֶת הַשִּׁמְלָה הַשְּׁחֹרָה, וַתִּלְבַּשׁ אֶת הַחֲדָשָׁה וְתַבּוּהָקָתָה. (16) וַתָּתֵר אֶת הַחֶבֶל וְהַשֶּׁק מִמַּחְנֵיהָ, וַתַּחְגֹּר אֶזְרוֹר בּוֹהֵק כְּפוּל אֲשֶׁר לְבַתּוּלֶיהָ, אֶזְרוֹר אֶחָד סָבִיב מִתְּנִיָּהּ, וְאֶזְרוֹר אֶחָד לְחִיקָהּ. (17) וַתִּנְעַר אֶת הָאָפֶר מֵרֹאשָׁהּ, וַתַּרְחֹץ אֶת פְּנֵיהָ בְּמֵיִם טְהוּרִים, וַתִּכַּס אֶת רֹאשָׁהּ בְּצַעֲרִיף יָפָה וּמוֹבְחָר.

## טו

(1) וַתֵּלֶךְ אֶל הָאִישׁ וּבִרְאוֹת הָאִישׁ אוֹתָהּ, אָמַר לָהּ: "הִסִּירִי אֶת הַצַּעֲרִיף מֵרֹאשְׁךָ, כִּי בַתּוּלָה קְדוּשָׁה אַתְּ הַיּוֹם הַזֶּה, וְרֹאשְׁךָ כְּשֶׁל גֹּבֵר בְּעַלְוֵמִיו."

(2) וַתִּסְרְנוּ מֵעַל רֹאשְׁךָ, וַיֹּאמֶר לָהּ הָאִישׁ:

חֲזִקִי אֶסְנַת,  
כִּי הִנֵּה שָׁמַע אֱלֹהִים אֶת דְּבָרֶיךָ וַיְדוּיָךְ.

(3) חֲזִקִי אֶסְנַת,  
הִנֵּה נִכְתָּב שִׁמְךָ בְּסֵפֶר הַחַיִּים,  
וְלֹא יִמָּחַה לְעוֹלָם.

(4) הִנֵּה לְמוֹן הַיּוֹם הַזֶּה תַּחֲוִדְשִׁי  
וְשׁוֹקֵמַת,  
וַיִּתְּנוּ לָךְ חַיִּים חֲדָשִׁים  
וְאָכַלְתְּ לֶחֶם חַיִּים  
וְשָׁתִית מִכּוֹס-אֱלֻמוֹת  
וְנִמְשַׁחַת בְּמִשְׁחַת הָעוֹלָמִים.

(5) חֲזִקִי אֶסְנַת,  
הִנֵּה נִתְּנָה אֱלֹהִים לְיוֹסֵף לְכֹלָהּ  
וְהוּא יִהְיֶה לָךְ לְחָתָן.

- (6) ולא עוד תקראי 'אסנת'  
 כי אם 'עיר-מקלט' ?הי שמה,  
 כי בה יאספו גוים רבים,  
 ותחת כנפה יחסו לאומים לרוב,  
 ובחומתה ישמרו הדבקים בתשובה לאלהים.
- (7) כי התשובה בת עליון היא  
 והיא תחננו לפני עליון בכל שעה למענה  
 ולמען כל החוזרים בתשובה,  
 יעו אשר הוא אב לתשובה  
 וזו אם היא לכתולות  
 ובכל שעה תבקשנו על החוזרים בתשובה  
 כי לאוהביה הכינה חדר כלולות בשמים  
 והיא תשרתם עד עולם.
- (8) והתשובה בתולה זפה במאד היא,  
 טהורה וקדושה וענוגה,  
 ואל עליון יאתכנה  
 וכל המלאכים יוקירוה.
- (9) והנה אני הולך אל יוסף  
 וספרתי לו על אודותיה  
 והלה אליה היום הזה  
 וראה אותה  
 ושמח בה  
 והיה לה לחתן.
- (10) סוף-דבר שמעי לי, אסנת, ולכשי שמלת כלולות,  
 את השמלה הזשנה, הראשונה אשר שומה בחדרה,  
 וענדת את כל עדיני המוכחרים,  
 והתעשרת ככלה,  
 והי נכונה לקראתו.
- (11) כי הנה הוא בא אליה היום הזה  
 וראה אותה - ושמח.

(12) וְכַאֲשֶׁר כָּלָה הָאִישׁ לְדַבֵּר אֶל אֶסְנֶת, שִׂמְחָה שִׂמְחָה גְדוֹלָה וְתוֹפֹל לְרַגְלָיו וְתֹאמַר לוֹ: "בְּרוּךְ אֲדֹנָי אֱלֹהִים, אֲשֶׁר שְׁלַחָה לְמַעַן הַצִּילֵנִי מִן הַחֲשֵׁכָה וּלְהוֹבִילֵנִי אֶל הָאוֹר, וּבְרוּךְ שְׁמוֹ לְעוֹלָם." (13) אֲדַבְּרָה-נָא אֲדֹנָי, אִם נָא מִצְּאֵתִי חַן בְּעֵינַיִךְ, וַיִּשְׁבַּת מַעַט עַל הַמָּטָה, וְהִבֵּאתִי שְׁלַחַן וְלֶחֶם וְאֹכֶלֶת, וְהִבֵּאתִי לָךְ יַיִן טוֹב, אֲשֶׁר נִחַחוּ עַד הַשָּׁמַיִם, וְשָׂתִית, וְהִלַּכְתָּ לְדַרְכֶּךָ."

## טז

- (1) וַיֹּאמֶר לָהּ הָאִישׁ: "הֲבִי נָא לִי יַעֲרַת דְּבַשׁ".
- (2) וְתֹאמַר אֶסְנֶת: "אֲשַׁלַּח, אֲדֹנָי, אֶל אֶרֶץ נַחְלָתִי וְאָבִיא לָךְ יַעֲרַת דְּבַשׁ".
- (3) וַיֹּאמֶר לָהּ הָאִישׁ: "לִכִּי לְחֻדְרוֹ וּמִצְּאֵת יַעֲרַת דְּבַשׁ".
- (4) וַתְּבוֹא אֶסְנֶת אֶל חֻדְרָהּ, וַתִּמְצָא יַעֲרַת דְּבַשׁ שׁוֹמֵה עַל הַשְּׁלַחַן, וַתְּהִי הַיַּעֲרָה צְחוּרָה כְּשֶׁלֶג, וּמִלֵּאָה דְּבַשׁ וּרְיִחָהּ כְּנַחוּחַ הַחֲלִיִּים. (5) וַתִּקַּח אֶסְנֶת אֶת הַיַּעֲרָה וַתְּבִיאָנָהּ לוֹ, וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הָאִישׁ: "מָה זֶה אָמַרְתָּ 'אִיו יַעֲרַת דְּבַשׁ בְּחֻדְרִי' וְהִנֵּה הִבֵּאתִי לִי?"
- (6) וְתֹאמַר אֶסְנֶת: "לֹא הִיָּתָה, אֲדֹנָי, יַעֲרַת דְּבַשׁ בְּבֵיתִי, אֶלֶּא כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ - וַתְּהִי. שָׂמָא בָּאָה זֹאת מִפִּיךָ, כִּי רִיחָהּ כְּנַחוּחַ הַמּוֹרִ?"
- (7) וַיִּשְׁלַח הָאִישׁ אֶת יָדוֹ, וַיִּאֲחַז פְּרֹאשָׁה וַיֹּאמֶר: "אֲשֶׁרִיָּהּ, אֶסְנֶת, כִּי נִגְלוּ לָךְ רְזֵי הָאֵל, וְאֲשֶׁרִי הַדְּבָקִים בְּאֲדֹנָי אֱלֹהִים בְּתַשׁוּבָהּ, כִּי מִיַּעֲרָה זֹו יֹאכְלוּ, (8) נַעַן אֲשֶׁר הַדְּבַשׁ הַזֶּה יִצְרֹהוּ הַבּוֹרִי גּוֹ-הַעֲדוֹ, וּמִלֵּאכֵי אֱלֹהִים יִסְעֲדוּ מִמֶּנּוּ, וְכֹל אֲשֶׁר יֹאכַל מִמֶּנּוּ לֹא יָמוּת לְעוֹלָם".
- (9) וַיִּשְׁלַח הָאִישׁ אֶת יָדוֹ הַיְמָנִית וַיִּבְצַע מִן הַיַּעֲרָה, וַיֹּאכַל, וַיִּתֵּן בְּיָדוֹ מִן הַיַּעֲרָה אֶל פִּי אֶסְנֶת. (10) וַיִּשְׁלַח הָאִישׁ אֶת יָדוֹ, וַיִּשֶׂם אֶצְבְּעוֹ בְּקִצְהָ הַיַּעֲרָה הַנִּשְׁקָף מִזְרָחָהּ, וַתְּהִי נְתִיבַת אֶצְבְּעוֹ לְדָם. (11) וַיִּשְׁלַח אֶת יָדוֹ בְּשֵׁנִית וַיִּשֶׂם אֶצְבְּעוֹ בְּקִצְהָ הַיַּעֲרָה הַנִּשְׁקָף צְפוֹנָהּ, וַתְּהִי נְתִיבַת אֶצְבְּעוֹ כְּדָם. (12) וַתַּעֲמַד אֶסְנֶת מִשְׁמָאל, וַתַּחֲזֶה בְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה הָאִישׁ.
- (13) וַתִּצְאָנָה הַבּוֹרִים מִתּוֹה תְּהִי הַיַּעֲרָה, וְהָן צְחוּרוֹת כְּשֶׁלֶג, וְכִנְפֵיהֶן כַּאֲרָגְמָן וְכַתְּכֵלֶת וּכְקוֹרֵי זָהָב, וּנְזָרֵי זָהָב עַל רִאשֵׁיהֶן וְעֶקְצִים חֲדוּדִים.
- (14) וַתִּכְרַכְנָה כָּל הַדְּבּוֹרִים סָבִיב אֶסְנֶת מִכַּף רִגְלָהּ וְעַד רֹאשׁ, וַתַּחְלוֹשְׁנָה הַבּוֹרִים אַחֲרוֹת, גְּדוֹלוֹת כְּמַלְכוֹת, עַל שִׁפְתֵי אֶסְנֶת.



- (15) וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל הַדְּבָרִים: "לִכְנֶה לְמִקְוֹתַיְכֶן".  
 (16) וַתִּפְרֹשֶׁנָּה כָּלֹן מֵאֶסְנֶת, וַתִּפְלְנָה עַל הָאָרֶץ כָּלֹן, וַתְּמֹתְנָה.  
 (17) וַיֹּאמֶר הָאִישׁ: "קוֹמְנָה וּפְרֹשְׁנָה לְמִקְוֹמְכֶן".  
 וַתְּקוֹמְנָה וַתִּפְרֹשֶׁנָּה אֶל הַחֲצֵר הַסְּמוּכָה לְאֶסְנֶת.

## יז

- (1) וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל אֶסְנֶת: "הֲרֵאִית אֶת הַדְּבָר הַזֶּה?"  
 וַתֹּאמֶר: הִנֵּה אֲנִי, אֲדַנִּי, רְאִיתִי אֶת כָּל אֱלֹהִים."  
 (2) וַיֹּאמֶר הָאִישׁ: "כֹּן יֵהִיוּ הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָךְ".  
 (3) וַיִּגַע הָאִישׁ בַּיַּעֲרָה, וַתַּעַל אֵשׁ מִן הַשְּׁלַחַן וַתֹּאכַל אֶת הַיַּעֲרָה, וַיֵּצֵא  
 נְחוּחַ מִדְּלֶקֶת הַיַּעֲרָה, וַיִּמְלֵא אֶת הַחֹדֶר.  
 (4) וַתֹּאמֶר אֶסְנֶת אֶל הָאִישׁ: "יֵשׁ עִמִּי, אֲדַנִּי, שְׁבַע בְּתוּלוֹת שׁוֹשְׁבֵינֹת  
 לִי אֲשֶׁר גָּדְלוּ עִמִּי מִנְעָרִי, וְנוֹלְדוּ עִמִּי בַּלַּיְלָה אֶחָד וְאֲנִי אוֹהֲבָן -  
 אֶקְרָא נָא לָהֶן וּבְרַכְתֶּן כַּאֲשֶׁר בְּרַכְתָּ אוֹתִי".  
 (6) וַיֹּאמֶר הָאִישׁ: "קְרָאִי". וַתִּקְרָא לָהֶן אֶסְנֶת, וַיְבָרְכוּ הָאִישׁ וַיֹּאמֶר:  
 "יְבָרְכֶכֶן אֵל עֲלִיוֹן עַד עוֹלָם".  
 (7) וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל אֶסְנֶת: "קַחִי אֶת הַשְּׁלַחַן הַזֶּה".  
 וַתִּפֹּן אֶסְנֶת לְהִסִּיר אֶת הַשְּׁלַחַן, וַיַּעֲלֶם הָאִישׁ מְעִינֶיהָ, וַתֵּרָא כַּעֲיוֹ  
 מִרְכַּבַת אֵשׁ נֹשֵׂאת אֶל הַשָּׁמַיִם מִזְרָחָה.  
 (8) וַתֹּאמֶר אֶסְנֶת: "סִלַּח נָא לְאִמְתְּךָ, אֱלֹהִים, כִּי אֲנִי דִבַּרְתִּי רָעוֹת  
 לְפָנֶיךָ בְּשִׁגְגָה".

## יח

- (1) בְּהִיּוֹת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהִנֵּה בָּא בַּעַר מֵעֵבֶדֶת פּוֹטִיפָרַע לֵאמֹר:  
 "הִנֵּה יוֹסֵף אֲבִיר הָאֱלֹהִים בָּא הַיּוֹם הַזֶּה אֵלֵינוּ!"

(2) וַתִּקְרָא אֶסְנֹת אֶת אֲשֶׁר עַל בֵּיתָהּ וַתֹּאמֶר: "הֲכִינָה לִי סַעֲנָדָה זָפָה כִּי יוֹסֵף אֲבִיר הָאֱלֹהִים בָּא אֵלֵינוּ".

(3) וַתְּבוֹא אֶסְנֹת אֶל חֲדָרָהּ וַתִּפְתַּח אֶת אַרְוֹנָהּ וַתּוֹצֵא אֶת שְׂמֹלֶתָהּ הַרְאִישׁוֹנָה כַּבְּרֵק לְמֵרָאָה, וַתַּחֲלֹבֶשׁ. (4) וַתַּחְגֹּר אֶת אַזְוֵר הַבְּהֵק וְהַמְּלָכוֹת, וְהַאֲזוֹר הַהוּא שְׂזוֹר אֲבָנִים יְקָרוֹת. (5) וַתַּעֲנֹד לִידֶיהָ צְמִידֵי זָהָב, וְלִרְגְלֶיהָ סָרְבֵל זָהָב, וְעֵדֵי יָקָר סָבִיב צְוָאֵרָה, וְעֵטְרֹת זָהָב עֲנָדָה לְרֵאשָׁה, וְאֲבָנִים טוֹבוֹת כְּעֵטְרָה מִלְּפָנִים. (6) וַיְבַצְעִיף כִּסְתָהּ אֶת רֵאשָׁהּ.

(7) וַתֹּאמֶר לְנַעֲרָתָהּ: "הֲכִי נָא לִי מִים טְהוֹרִים מִן הַמַּעְיָן".

(8) וַתִּרְכַּן אֶסְנֹת אֶל הַמַּיִם כְּאִגָּן אֶצֶל הַקּוֹנֹכִיָּה, וַיְהִי־וּ פָּנֶיהָ כְּשֶׁמֶשׁ, וַעֲיִנֶיהָ כְּכּוֹכַב הַשָּׁחַר בְּזָרְחוֹ.

### יט

(1) וַיָּבֹא נַעַר קְטוֹן וַיֹּאמֶר לְאֶסְנֹת: "הִנֵּה יוֹסֵף לְפָנַי שְׁעָרֵי חֲצֵרֵנוּ". וַתֵּרֵד אֶסְנֹת עִם שֶׁבַע הַבְּתוּלוֹת לְקִרְאָתוֹ. (2) וַכֹּאשֶׁר רָאָה אוֹתָהּ יוֹסֵף אָמַר לָהּ: "בּוֹאֵי נָא אֵלַי, הַבְּתוּלָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי טוֹבוֹת בְּשֵׁרוֹנַי אִדּוּתֶיךָ? מִשְׁמִים, וְכֹל אֲשֶׁר אִדּוּתֶיךָ אָמְרוּ לִי".

(3) וַיּוֹשֶׁט יוֹסֵף אֶת יָדָיו, וַיַּחְבּוֹק אֶת אֶסְנֹת, וַאֲסְנֹת חָבְקָה אֶת יוֹסֵף, וַיִּשְׁקוּ זֶה לְזוֹ עַת רַבָּה, וַיַּחֲיוּ אֶת יְקוֹד נִשְׁמָתָם.

### כ

(1) וַתֹּאמֶר אֵלָיו אֶסְנֹת: "הֲבָה, אֲדִנִּי, בּוֹא לְבֵיתִי".

וַתֹּאחַז אֶת יָדוֹ הַיְמָנִית וַתּוֹלֶה אוֹתוֹ לְבֵיתָהּ. (2) וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף עַל כֶּסֶּס פּוֹטִיפְרַע, וַתָּבֵא מִים לְרַחוּץ אֶת רַגְלָיו. וַיֹּאמֶר לָהּ יוֹסֵף: "תְּבוֹא נָא אַחַת מִן הַבְּתוּלוֹת וַתְּרַחֵץ אֶת רַגְלִי".

(3) וַתֹּאמֶר לוֹ אֶסְנֹת: "לֹא, אֲדִנִּי, כִּי יָדִי - יָדַיִם וְרַגְלֶיהָ - רַגְלֵי וּבֹל תְּרַחֵץ אַחֲרַי אֶת רַגְלֵיךָ".

וַתֹּאחַזֵנוּ אֶסְנֹת, וַתְּרַחֵץ אֶת רַגְלָיו. (4) וַיֹּאחַז יוֹסֵף אֶת יָדָהּ הַיְמָנִית, וַיִּשְׁקָהּ, וַאֲסְנֹת נִשְׁקָה לְרֵאשׁוֹ.

(5) וַיָּבֹאוּ הוֹרֵי אֶסְנֹת מֵאֶרֶץ נַחֲלָתָם וַיִּרְאוּ אֶת אֶסְנֹת וְהִיא יּוֹשֶׁבֶת עִם יוֹסֵף וְלְבוּשָׁה שְׂמֹלֶת כְּלוּלוֹת, וַיִּשְׂמְחוּ, וַיְהִלְלוּ אֶת הָאֱלֹהִים, וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ. (6) וַיֹּאמֶר פּוֹטִיפְרַע אֶל יוֹסֵף: "מִחֵר אֶקְרָא אֶת כָּל הַשּׁוֹעִים וְהַפְּחוֹת אֲשֶׁר לְמִצְרַיִם וְעֲשִׂיתִי לָכֶם מִשְׁתֶּה, וְלִקְחַתְּ אֶת אֶסְנֹת לְאִשָּׁה".

(7) וַיֹּאמֶר יוֹסֵף: "אֲסַפֵּר נָא תְּחִילָה לְפָרְעָה עַל אֶסְנֶת, כִּי הוּא אָבִי, וְהוּא יִתֶּן לִי אֶת אֶסְנֶת לְאִשָּׁה".

(8) וַיִּשְׂאֵר יוֹסֵף בַּיּוֹם הַהוּא אֶצֶל פּוֹטִיפָרֶעַ, וְלֹא בָּא אֶל אֶסְנֶת כִּי אָמַר: "לֹא זָאָה לְאִישׁ יְרֵא אֱלֹהִים לְשֹׁכֵב עִם אִשְׁתּוֹ בְּטֵרֵם יְקַדְּשֶׁנָּה".

## כא

(1) וַיִּקֶּם יוֹסֵף עִם שַׁחַר וַיֵּלֶךְ אֶל פָּרְעָה וַיִּסְפֹּר לוֹ עַל דְּבַר אֶסְנֶת.  
 (2) וַיִּשְׁלַח פָּרְעָה וַיִּקְרָא לְפוֹטִיפָרֶעַ וּלְאֶסְנֶת. (3) וַיִּשְׁתָּאָה פָּרְעָה לְיוֹפִיָּהּ, וַיֹּאמֶר: "יְבָרְכֶךָ אֱלֹהֵי יוֹסֵף, אֲשֶׁר בָּחַר בְּךָ לְכַלְתּוֹ, כִּי הוּא בֶן אֱלֹהִים הַפְּכוֹר, וְאֵת תְּקֵרָאֵי בַת עֲלִיוֹן, וַיּוֹסֵף יְהִיֶּה לָּהּ לְחָתָן עַד עוֹלָם".

(4) וַיִּקַּח פָּרְעָה עֲטֻרַת זָהָב וַיִּשְׁמְנֶהָ עַל רֹאשָׁהּ, וַיֹּאמֶר: "יְבָרְכֶכֶם אֵל עֲלִיוֹן וַיְכַבִּירְכֶם עַד עוֹלָם".

(5) וַיִּסְבֵּם פָּרְעָה זֶה לְעַמַּת זֶה, וַיִּשְׁקוּ זֶה לְזֶה.

(6) וַיַּעַשׂ פָּרְעָה אֶת מִשְׁתֵּהוֹ כְּלוֹלוֹתֵיהֶם וּסְעוּדָהּ וּמִשְׁקָהּ לְרֹכֵב, שִׁבְעַת זְמַיִם.  
 (7) וַיִּקְרָא אֶת כָּל רֹאשֵׁי אֶרֶץ מִצְרַיִם, וַיְכַרְז׃ לֵאמֹר: "כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה עֲבוּדָה בַּשָּׁבְעַת זְמַיִם הַמִּשְׁתֵּה שֶׁלְיוֹסֵף וְאֶסְנֶת, מִיִּתֵּהּ מֶרֶה יוֹמֵת".

(8) וַיַּעֲבֹר הַמִּשְׁתֵּה וּפְכֻלוֹת הַסְּעוּדָה, וַיִּבְנוּ יוֹסֵף אֶל אֶסְנֶת, וַתִּהְיֶה אֶסְנֶת לְיוֹסֵף, וַתֵּלֶד אֶת מְנַשֶּׁה וְאֶת אֶפְרַיִם אָחִיו, לְבֵית יוֹסֵף.

## כב

(1) וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן, וַתְּכַלְנֶה שִׁבְעַת הַשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת, וַתְּחַלְנֶה שִׁבְעַת שָׁנֹת רָעָב. (2) וַכֹּאשֶׁר שָׁמַע יַעֲקֹב עַל אוֹדוֹת יוֹסֵף בְּנוֹ, בָּא מִצְרַיִמָּה עִם כָּל מִשְׁפַּחְתּוֹ בַּחוּדֵשׁ הַשְּׁנַיִם בְּעֶשְׂרִים וְאַחַד לְחוּדֵשׁ, וַיִּתְיַשֵּׁב בְּאֶרֶץ גֶּשֶׁן.

(3) וַתֹּאמֶר אֶסְנֶת אֶל יוֹסֵף: "אֵלֶּךָ וְאֶרְאָה אֶת אָבִי, כִּי אָבִי, יִשְׂרָאֵל, אָבִי הוּא".

וַיֹּאמֶר לָהּ יוֹסֵף: "יַחַדְיֹו גַלְרִי".

(4) וַיֵּלְכוּ יוֹסֵף וְאֶסְנַת לְאֶרֶץ גֹּשֶׁן, וַיִּקְבְּלוּ פָנֵיהֶם אֶחָי יוֹסֵף, וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה. (5) וַיָּבֹאוּ אֶל יַעֲקֹב וַיְבָרְכֵם וַיִּשְׁקֶם. וַתְּתַלֶּה אֶסְנַת עַל צַוְאָרֵי אָבִיו יַעֲקֹב, וַתִּשְׁקְהוּ. (6) וְאַחֲרַי כֹּן אָכְלוּ וּשְׁתוּ.

(7) וַיֵּלְכוּ יוֹסֵף וְאֶסְנַת לְבֵיתָם, וַיֵּלְווּ אֵלֵיהֶם שְׁמֵעוֹן וְלוֹי, כִּי קָנְאוּ מִשְׁנֵאֵיהֶם, וַיְהִי לֹוּי מִימִין אֶסְנַת וּשְׁמֵעוֹן מִשְׂמָאל. (8) וַתֹּאחֲזוּ אֶסְנַת בְּיַד לֹוּי, כִּי אֶהְבַּתְהוּ בַּשְׁהוּא אִישׁ נָבִיא וַיֵּרָא אֱלֹהִים וַעֲוָבַד אֶת אֲדֹנָי. (9) וְהוּא רָאָה אוֹתוֹת כְּתוּבִים בַּשָּׁמַיִם וַיִּקְרָא, וַיִּגְלַם לְאֶסְנַת בַּסֵּתֶר, וַיֵּרָא לֹוּי אֶת מְקוֹם מְנוּחָתָהּ בְּעֵלְיוֹנִים.

## כג

(1) וַיְהִי בַעֲבוּר יוֹסֵף וְאֶסְנַת, וַיֵּרָא בּוֹ פְרַעֲהַ הַבְּכוֹר מֵעַל לְחוּמָה. (2) וַיְבִרְאוּהוּ אֶת אֶסְנַת, וַתִּשְׂרַף דַּעְתוֹ אַחֲרֶיהָ, מִפְּנֵי יוֹפִיָהּ הַבְּאֲדָר, וַיִּשְׁלַח בּוֹ פְרַעֲהַ מַלְאָכִים, וַיִּקְרָא לְשְׁמֵעוֹן וְלֹוּי. (3) וַיָּבֹאוּ אֵלָיו, וַיַּעֲמְדוּ מוּלּוֹ, וַיֹּאמֶר לָהֶם בּוֹ פְרַעֲהַ:

"יֹודַע אֲנִי כִי אֲנָשִׁי חָיִל אַתֶּם מְכַל אִישׁ עַל פְּנֵי הָאָרֶץ, וּבִימִינְכֶם הוֹרְסָה עִיר שָׁכֶם, וּבַחֲרֻבוֹתֵיכֶם הַשְׁתִּים שׁוֹסְעוּ שְׁלֹשָׁה רְבוּא אֲנָשִׁי מִלְחָמָה. (4) אֶקְרָאכֶם אֲפּוֹא - חוֹשׁוּ לַעֲזָרִי. הִנֵּה אֲנִי לוֹקַח אֶתְכֶם לְרַעִים, וְנִתְתִּי לְכֶם זָהָב לְרֹב וְכֶסֶף וּנְעָרִים וּשְׁפָחוֹת וּבָתִּים וְאֲחוּזוֹת גְּדוּלוֹת; הוֹאִילוּ וַעֲשׂוּ עִמִּי חֶסֶד, כִּי הִיִּתִי לְקָלִם בְּיַדִּי אֲחִיכֶם יוֹסֵף, כִּי הוּא לָקַח אֶת אֶסְנַת לְאִשָּׁה, וְהִיא אוֹרְשָׁה לִי מִתְחִילָה. (5) וְעַתָּה בּוֹאוּ נָא עִמִּי, וְנִלְחַמְתִּי אִנִּי בַיּוֹסֵף וְהִרְגַתִּיו בַּחֲרָבִי, וְלִקְחַתִּי אֶת אֶסְנַת לְאִשָּׁה, וְהִיִּתְם אִתָּם אֲחֵי וְרַעִי לַעֲד. (6) וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ לְדַבְרִי - וְהִרְגַתִּיכֶם בַּחֲרָבִי"

וּבְאָמְרוּ כִּי גִילָה אֶת חֲרָבוֹ וַיֵּרָא לָהֶם. (7) וּשְׁמֵעוֹן הָיָה אִישׁ עֵז וְאֲמִיץ וַיִּשְׁלַף אֶת חֲרָבוֹ מִנְדָּנָה, וַיִּבְקֶשׁ לְהַכּוֹת אֶת בּוֹ פְרַעֲהַ. (8) וַיַּדַּע לֹוּי אֶת מְזִימַת שְׁמֵעוֹן, כִּי הָיָה לֹוּי אִישׁ נָבִיא וְצוֹפֵה אֶת כָּל הַעֲתִידוֹת, וַיִּטְפַּח בְּרַגְלוֹ הַיְמָנִית שֶׁל שְׁמֵעוֹן וַיִּלְחַצְנָה וַיִּרְמְזֵנוּ כִּי יַחְדָּל מִזְעָפוֹ.

(9) וַיֹּאמֶר לוֹ לֹוּי: "לְמָה זֶה תֹּאנֵף בּוֹ? כִּי אָנוּ בְנֵי אִישׁ יֵרָא אֱלֹהִים, וְלֹא יָאֵה לְאִישׁ יֵרָא אֱלֹהִים לְהַשִּׁיב רָעָה תַּחַת רָעָה לְרַעְהוּ."

(10) וַיֹּאמֶר לֹוּי לְרַעְהוּ בֶן פְּרַעֲהַ, וְלָבוֹ טוֹב וּפְנִיּוֹ חֲדוּהָ: "לְמָה זֶה אַתָּה אֲדֹנָי תְּדַבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְפָנֵינוּ, וְאֲנַחְנוּ אֲנָשִׁים יֵרָאִי אֱלֹהִים, וְאָבִינוּ עֹבֵד אֶל עֲלִיוֹן וַיּוֹסֵף אֲחִינוּ יִקְרָא לְאֱלֹהִים (11) וְאִיכָּה זֶה נַעֲשֶׂה אֶת הַרְעָה הַזֹּאת כִּנְגַד אֱלֹהִים? וְעַתָּה שְׁמַע לָנוּ, וְהִשְׁמַר לְכָל תְּדַבֵּר עוֹד עַל אֲחִינוּ יוֹסֵף אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. (12) וְאִם אַתָּה עוֹמֵד בְּמִזְיַמָּה הַרְעָה הַזֹּאת, הִנֵּה חֲרֻבוֹתֵינוּ שְׁלוֹפוֹת לְמוֹלֶךְ."

(13) וַיִּשְׁלַח אֶת חֲרֻבוֹתֵיהֶם מִמִּדְבָּרָהוּ, וַיֹּאמְרוּ: "תִּרְאִיתָ אֶת הַחֲרֻבוֹת הָאלוּ?  
כָּאלֹה פִקֹּד אֲדֹנָי אֱלֹהִים אֶת חֲרַפְתּוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הֶעֱטוּ אֲנָשֵׁי שָׂכֶם בַּעֲבוּר  
אֲחוֹתֵנוּ דִיבָה אֲשֶׁר טָמְא שָׂכֶם בּוֹ חֲמוּר".

(14) וַיִּרְאֶה בּוֹ פְרַעֲהַ אֶת חֲרֻבוֹתֵיהֶם שְׁלוֹפוֹת, וַיִּפְחַד, וַיִּרְתַּח, וַיִּפּוֹל  
אִפְּיָם אֶרְצָה לְרַגְלֵיהֶם. (15) וַיִּשְׁלַח לֹוֹי אֶת דָּוִד וַיִּקְיַמְנוּ לֵאמֹר: "אֵל  
תִּיָּרָא, אֲלֵא הַשָּׁמַר מִדְּבַר דְּבָרִים רָעִים כַּנֶּגֶד אֲחִינוּ".

(16) וַיֵּלְכוּ מִמֶּנּוּ, וַיַּעֲזְבוּהוּ וְהוּא מֵרַתִּית וּנִפְחַד.

### כד

(1) וַיִּדְאַב בּוֹ פְרַעֲהַ, וַיִּכְאֵב מְאֹד בַּעֲבוּר אֶסְנַת, וַיִּתְעַנֶּה. (2) וַיִּגְדֹּו לֹו  
נְעָרָיו אֵל אֲזָנוֹ לֵאמֹר: "הִנֵּה בְנֵי בְלֵהָהּ וּזְלִפָּה שִׁפְחוֹת לֵאָה וּרְחֵל נָשֵׁי יַעֲקֹב  
צוֹרְרִים אֶת יוֹסֵף וְאֵת אֶסְנַת וּמִתְקַנְאִים בָּהֶם, וְאֵלֶּה יַעֲשׂוּ כְרַצוֹנָהּ".

(3) וַיִּשְׁלַח בּוֹ פְרַעֲהַ מַלְאָכִים וַיִּקְרְאוּ, וַיִּבְאוּ אֵלָיו לִילָה, וַיֹּאמְרוּ לָהֶם בּוֹ  
פְרַעֲהַ: "יִדְעֵתִי אָנֹכִי כִּי אֲנָשִׁי חִיל אַתֶּם".

(4) וַיֹּאמְרוּ גַּד וְדָן הָאֲחִים הַגְּדוֹלִים אֵל בּוֹ פְרַעֲהַ: "יֹאמֵר נָא אֲדֹנָנוּ לַעֲבָדָיו  
אֶת אֲשֶׁר יֵאָבֵה, וְאָנוּ נַעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנוֹ".

(5) וַיִּשְׁמַח בּוֹ פְרַעֲהַ שִׂמְחָה גְדוֹלָה וַיֹּאמֵר לְנְעָרָיו: "סוּרוּ מִפֶּה לְמַעַן אֲדַבֵּר  
אֵל הָאֲנָשִׁים הַלֵּלוּ בְּסִתְרֵי אֶת דְּבָרָי".

(6) וַיֵּצְאוּ הַנְּעָרִים כֻּלָּם, וַיִּשְׁקְרוּ לָהֶם בּוֹ פְרַעֲהַ לֵאמֹר:

"בְּרַכָּה וּמֹות נְחוּנִים נִגְדַּ פְּנִיכֶם. בְּחָרוּ אִפּוּא אַתֶּם בְּפִרְכָּה וְלֹא בְּמֹות.  
(7) הִנֵּה אָנֹכִי יִדְעֵתִי כִּי אֲנָשִׁי חִיל אַתֶּם וְלֹא תָמוּתוּ כְּנָשִׁים אֲלֵא תִגְבְּרוּ  
וּנְקַמְתֶּם בְּאוֹיְבֵיכֶם. (8) אָנֹכִי שִׁמְעֵתִי - אָמַר - אֶת אֲחֵיכֶם יוֹסֵף אוֹמֵר לְפְרַעֲהַ  
אָבִי: 'בְּנֵי שִׁפְחוֹת דָּוִד וְגַד, וְלֹא אֲחֵי הֵם. (9) וְאֵינְחַל לְמוֹת אָבִי, וְעִשְׂקָתִי  
אוֹתָם וְאֵת כָּל מִשְׁפַּחְתָּם לְכָל יִירָשׁוּ עִמָּנוּ, כִּי בְנֵי הַשִּׁפְחוֹת הֵם, וְהֵם מְכַרְוֵנִי  
לִישְׁמַעֲלִים. (10) וְאֵנִי אֶגְמֹול לָהֶם עַל אֲשֶׁר הִרְעוּ לִי, וְלִבְדֹּ אֲשֶׁר יָמוּת אָבִי'.  
(11) וַיִּשְׁבַּח אָבִי, פְרַעֲהַ, אֶת יוֹסֵף וַיֹּאמֵר לֹו: 'יָפָה דְבַרְתָּ בְנִי. עַל-כֵּן רַח  
מַעֲמִי אֲנָשִׁי חִיל וְצֵא לְקִרְאתָם עַל אֲשֶׁר עוֹלְלוּ לָהּ, וְאֵנִי אֵהִיָּה לָהּ לַעֲזָר'. "

(12) וְכַאֲשֶׁר שִׁמְעוּ הָאֲנָשִׁים אֶת דְּבָרָי בּוֹ פְרַעֲהַ, וַיִּדְעַזְעֵנוּ מְאֹד וַיִּצְרוּ  
וַיֹּאמְרוּ לֹו: "בִּי אֲדֹנָנוּ, עֲזוּב עִמָּנוּ, וְאִם תִּצְוֶה דְבַר לַעֲבָדֶיךָ - וְעִשִּׂינוּ".

(13) וַיֹּאמֶר לָהֶם בֶּן פְּרָעָה: "אֲנִי אֶהְרֹג אֶת אָבִי הַלַּיְלָה הַזֶּה, כִּי פָרַעַה אָבִי כָאֵב הוּא לְיוֹסֵף, וְאֵילֹו אַתֶּם הִרְגוּ אֶת יוֹסֵף וְלִקְחַתִּי אֶת אֶסְנֶת לְאִשָּׁה".

(14) וַיֹּאמְרוּ לוֹ דָּן וְגַד: "אָנּוּ בַעֲשֵׂה כְכֹל אֲשֶׁר תְּצַוֵּנוּ, כִּי שָׁמַעְנוּ אֶת יוֹסֵף אוֹמֵר לְאֶסְנֶת: 'לְכִי מִחַר לְאֶרֶץ נַחֲלָתְנוּ כִּי עַתָּה הִבְצִיר ה' יֵא', וַיִּתֵּן עִמָּה שֵׁשׁ מֵאוֹת גְּבוּרֵי מִלְחָמָה וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת חֲלוּצִים".

(15) וְכַאֲשֶׁר שָׁמַע בֶּן פְּרָעָה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, נָתַן לְאִישׁ מֵאַרְבַּעַתָּם חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ, וַיִּשֶׂם אוֹתָם לְקָצִינִים וְלֵאלּוּפִים עֲלֵיהֶם.

(16) וַיֹּאמְרוּ לוֹ דָּן וְגַד: "אָנּוּ גִלְךָ הַלַּיְלָה וְאַרְבָּנוּ בַּנַּחַל, וְנַחֲבָנוּ אֶל סִבָּה הַגּוֹמָא, (17) וְאַתָּה, קַח עִמָּךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת פְּרָשִׁים אֲנָשֵׁי קֶשֶׁת וְהִרְחַקְתָּ לֶכֶת לַפְּנִים, וְהִלַּכְתָּ אֶסְנֶת וְנִפְלָה בַיַּדֵינוּ וְאָנּוּ נִכָּה אֶת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עִמָּה. (18) וְהִבְרַחְתָּ אֶסְנֶת עִם מְרַכְבָּתָהּ, וְנִפְלָה בַיַּדֵּיהָ וְעָשִׂיתָ בָּהּ כַּאֲשֶׁר תַּחֲשֶׁק בַּפֶּשֶׁה. (19) וְאַחֲרַי כֹּן נִהְרֹג אֶת יוֹסֵף וְהוּא נֶעְצֵב עַל אֶסְנֶת, וְאֵת יַלְדָיו נִהְרֹג לְעֵינָיו".

(20) וַיִּשְׁמַח בֶּן פְּרָעָה כַּאֲשֶׁר שָׁמַע אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וַיִּשְׁלַח עִמָּם אֲלֻפִים אִישׁ-מִלְחָמָה. (21) וַיִּלְכוּ אֶל הַנַּחַל וַיַּחֲבֹאוּ אֶל סִבָּה הַגּוֹמָא, וַיִּשְׁבוּ מִלַּפְּנֵים חֲמֵשׁ מֵאוֹת, וַיַּבְתְּוּ דֶרֶךְ הַמַּלְּאָכִים.

## כה

(1) וַיִּלֶּךְ בֶּן פְּרָעָה אֶל חֹדֶר אָבִיו לְהִרְגוֹ, וַיַּעֲכְבוּהוּ שׁוֹמְרֵי אָבִיו מֵהַכִּנֵּס אֵלָיו. (2) וַיֹּאמֶר לָהֶם בֶּן פְּרָעָה: "אֲרֹאֶה נָא אֶת אָבִי, כִּי אֲנִי הוֹלֵךְ לְכַבֹּר אֶת נְטֵעֵי גִפְנֵי".

(3) וַיֹּאמְרוּ לוֹ הַשׁוֹמְרִים: "דָּאוֹב דָּאָב אָבִיךָ, וַתְּדוּד שָׁנְתוּ כָל הַלַּיְלָה וְהוּא נָח וַיֹּאמֶר לָנוּ: 'בֵּל יִכְנָס אִישׁ אֵלַי, וְלוֹ גַם בְּנֵי בְכוֹרָי'".

(4) וַיִּלֶּךְ בְּחָרִי-אֵף וַיִּקַּח חֲמִישִׁים פְּרָשִׁים אֲנָשֵׁי קֶשֶׁת, וַיֵּצֵא לַפְּנֵיהֶם כַּאֲשֶׁר אָמְרוּ לוֹ דָּן וְגַד.

(5) וַיֹּאמְרוּ בַּפֶּתַלִּי וְאֲשֶׁר אֶל דָּן וְגַד: "לָמָּה זֶה תִּרְעוּ שְׁנֵית לְאָבִינוּ יִשְׂרָאֵל וְלֵאחֵינוּ יוֹסֵף, וְאֵלֵהִים שְׁמֵרְנוּ כְּבַבְתָּ עֵינָיו? (6) הֲכִי לֹא פָעַם מִכְרַתֶּם אוֹתוֹ וְהַיּוֹם הַזֶּה מֶלֶךְ הוּא עַל כָּל הָאָרֶץ, וּמוֹשִׁיעַ וּמִשְׁבִּיר? (7) וְעַתָּה, שְׁנֵית אִם תִּרְעוּ לוֹ רָעָה, יִקְרָא לְאֵלֵהִי יִשְׂרָאֵל, וְשִׁלַּח אִשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וְאָכְלָה אוֹתְנוּ, וְלַחֲמוּ בָנוּ מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים".

(8) וַיִּרְגְּזוּ עֲלֵיהֶם אַחֵיהֶם הַגְּדוֹלִים דָּן וְגַד לֵאמֹר: "אַלֵּא כְּנָשִׁים נְמוֹת? הִיא לֹא תִהְיֶה!"

וַיֵּצְאוּ לִקְרֹאת יוֹסֵף וְאָסְנָת.

## כו

(1) וַתִּקַּם אָסְנָת עִם שׁוּחַר וַתֹּאמֶר אֶל יוֹסֵף: "אַלֵּכָה נָא אֶל אֶרֶץ נַחֲלָתְנוּ. אוֹלָם נִפְשֵׁי חֲרָדָה כִּי תִרְחַק מִמֶּנִּי."

(2) וַיֹּאמֶר אֲלֶיהָ יוֹסֵף: "חֲזֹקִי וְאֵל תִּירָאִי כִּי אִם לֹכִי, כִּי אֱלֹהִים עִמָּךְ וְהוּא יִשְׁמְרֶךָ כִּכְבַּת עֵינֶיךָ מִכָּל רָע." (3) וַאֲנִי אֵלֶּךְ אֵל מְלֹאכֶת הַהִשְׁבֵּרָה אֲשֶׁר לִי, וְאַתָּה בֵּר לְכָל הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בְּעִיר, לְבַל יִגְוַע אִישׁ מִרְעֵב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם."

(4) וַתֵּלֶךְ אָסְנָת לְדֶרֶכָה וַיּוֹסֵף הָלַךְ לְמִלְאכֶת הַהִשְׁבֵּרָה אֲשֶׁר לוֹ.

(5) וַתֵּלֶךְ אָסְנָת אֶל מְקוֹם הַנַּחֲל עִם שֵׁשׁ מְאוֹת הָאֲנָשִׁים, וַיִּגְיָחוּ לִפְתַּע הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לָבוּ פְרַעְהַ מִמֶּאֲרָכָם, וַיִּאָּסְרוּ מִלְחָמָה עִם אֲבִירֵי אָסְנָת, וַיִּכּוּ אֶת כָּלֶם בַּחֲרֻבוֹתֵיהֶם, וְאֵת חֲלוּצֵי אָסְנָת כָּלֶם הִמִּיתוּ. (6) וַתִּמְלֹט אָסְנָת בְּמִרְכָּבָהּ.

(7) וַיֵּדַע לֹוִי בֶן לֵאָה אֶת כָּל אֵלֶּה כִּי נִכְיָא הוּא, וַיֹּאמֶר לְאָחִיו אֶת הַסְּכָנוֹת אֲשֶׁר לְאָסְנָת, וַיִּקְחוּ אִישׁ מֵהֶם אֶת חֲרָבוֹ עַל יָרְכוֹ, וְאֵת מְגִינֵיהֶם בְּזִרְעוֹתֵיהֶם, וְאֵת חֲנִיתוֹתֵיהֶם בִּימֵינָם, וַיִּדְלְקוּ אַחֲרֵי אָסְנָת בְּמִרוּצַת הַבָּזָק.

(8) וַתִּבְרַח אָסְנָת, וְהָנָה בֶן פְּרַעְהַ יוֹצֵא לִקְרֹאתָהּ וְחִמִּישִׁים אִישׁ עִמּוֹ. וַתֵּרְאוּ אָסְנָת, וַתִּפְחַד וַתִּרְתֵּית.

## כז

(1) וַיְהִי בְנֵימִיּוֹן יוֹשֵׁב עִמָּה בְּמִרְכָּבָהּ, (2) וּבְנֵימִיּוֹן נָעַר חָסוֹן כְּבֶן שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה, וְלוֹ יִפְעָה פֶּה לֹא יִמְלִלָנָה וְעִזּוֹז כִּכְפִיר אֲרִיּוֹת, וְהוּא יָרָא אֶת הָאֱלֹהִים. (3) וַיִּסְתַּעַר בְּנֵימִיּוֹן מִן הַמִּרְכָּבָה וַיִּקַּח אָבּוֹ עֲגוּלָה מִן הַנַּחֲל וַיִּמְלֵא זָדוּ, וַיִּידָה אוֹתָהּ בְּבֶן פְּרַעְהַ, וַיְהִי בְּרִקְתּוֹ תִּשְׁמְאֵלִית וַיִּפְצַעְנוּ פָּצַע גְּדוֹל וְכָבֵד, וַיִּפְּזֹל מִסּוֹסוֹ וַאֲיִן בּוֹ רוּחַ כְּמַעַט. (4) וַיִּזְנַק בְּנֵימִיּוֹן אֶל סַלַּע וַיֹּאמֶר לְרֵכֶב אָסְנָת: "תָּנָה לִי חִמִּישִׁים אֲבָנִים מִן הַנַּחֲל."

(5) וַיִּתֵּן לוֹ חֲמִישִׁים אָכוֹ, וַיִּידָה אוֹתָן בְּנִזְמִין, וַיִּמַּת אֶת חֲמִישִׁים הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עִם בֶּן פְּרָעָה, וַתִּשְׁקַעְנָה הָאֲבָכִים בְּרִקּוֹת אִישׁ-אִישׁ מֵהֶם.  
 (6) וְאֵז דָּלְקוּ בְּנֵי לֵאָה, רְאוּבֵן וּשְׁמֵעוֹן, לֹוִי וַיהוּדָה, יִשְׁשַׁכָּר וְזְבוּלוֹן, אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים הָאוֹרְכִים, וַיִּתְנַפְּלוּ עֲלֵיהֶם פְּתָאִם, וַיִּשְׁסְעוּ אֶת אֲלָפִים הָאֲנָשִׁים, וְהֵם, הַשִּׁישָׁה, הַמִּיתוּם.

(7) וַיִּנּוֹסוּ אַחֵיהֶם בְּנֵי בְלָהָה וְזַלְפָּה וַיֹּאמְרוּ: "אֲבָדְנוּ מֵאֲחִינוּ, וְהִימַת בֶּן פְּרָעָה בְּיַד בְּנֵי נִזְמִין וְכָל אֲשֶׁר עִמּוֹ אָבְדוּ בְּיָדוֹ. וְעַתָּה, הִבֵּה נְהַרוּג אֶת אֶסְנַת וְאֶת בְּנֵי נִזְמִין וְנִסְנּוּ אֶל סִבָּה הַגּוֹמָא".

(8) וַיֵּלְכוּ וַחֲרֻבוֹתֵיהֶם שְׁלוּפוֹת וְהוּ מְלֹאוֹת בָּדָם, וַתֵּרֶאֱם אֶסְנַת, וַתֹּאמֶר:

אֲדֹנָי אֱלֹהֵי,  
 אֲשֶׁר הֲחִינִי מִן הַמּוֹת,  
 אֲשֶׁר אָמַר לִי: לְעוֹלָם תַּחֲי נַפְשִׁי,  
 מִלְטַנִּי מִיַּד הָאֲנָשִׁים הָאֵלֵה!

וַיִּשְׁמַע אֲדֹנָי אֱלֹהִים אֶת קוֹלָהּ, וַתִּשְׁמַטְנָה בְּאֶחַת הַחֲרֻבוֹת מִיַּדֵיהֶם, וַתַּפּוֹלְנָה עַל הָאָרֶץ, וַתַּהֲיֶנָּה כְּאֶפֶר.

## כח

(1) וַיִּרְאוּ בְנֵי בְלָהָה וְזַלְפָּה אֶת הַפְּלֵא אֲשֶׁר הָיָה וַיִּפְחְדוּ וַיֹּאמְרוּ: "אֱלֹהִים נִלְחַם בְּנוּ בְּעִבּוֹר אֶסְנַת".

(2) וַיִּפְּלוּ אַפִּים אֶרְצָה וַיִּכְרְעוּ לִפְנֵי אֶסְנַת לֵאמֹר: "חֹסִי עֲלֵינוּ, עַל עֲבֹדָה, כִּי גִבִּירַתְנוּ אֶת וּמִלְכַתְנוּ, וְאָנוּ הִרְעַנו לָהּ רָעָה, וְלֹא אֲחִינוּ יוֹסֵף.  
 (3) וְעַתָּה הִשִּׁיבֵנוּ אֱלֹהִים כְּגִמּוּלְנוּ, וְעַל כֵּן נַעֲתִירָה אָנוּ, עֲבֹדָה, חֹסִי עֲלֵינוּ וּמִלְטָה אוֹתְנוּ מִיַּד אֲחֵינוּ, כִּי הֵם הַנּוֹקְמִים אֶת עֲלֻבּוֹנָה, וַחֲרֻבוֹתֵיהֶם לְנַגְדְנוּ".

(4) וַתֹּאמֶר לָהֶם אֶסְנַת: "חֲזְקוּ וְאַל תִּירְאוּ, כִּי אַחֲיֵכֶם אֲנָשִׁים יִרְאִי אֱלֹהִים וְלֹא יִשְׁיבּוּ רָעָה תַּחַת רָעָה לְאִישׁ. (5) לָכוּ אַפּוֹא אֶל סִבָּה הַגּוֹמָא עַד אֲשֶׁר אֶרְצָה אוֹתָם, וּשְׁכַחְתִּי חֲמַתְם עֲלֵיכֶם, כִּי רַבָּה הָעִיזוֹתְם כְּנַגְדָם. (6) חֲזְקוּ וְאַל תִּירְאוּ, כִּי אֱלֹהִים יִשְׁפּוֹט בֵּינִי וּבֵינְכֶם".



(7) וַיָּנוּסוּ דָן וַגַּד אֶל סֹכֶר הַגּוֹמָא, (8) וְהָנָה בְּנֵי לֵאָה בָּאִים וְהֵם רָצִים אַחֲרֵיהֶם כְּאֵלִים, וַתֵּרֶד אֶסְנַת מִן הַמִּרְכָּבָה וַתִּבְרַכְכֶם כְּדַמְעוֹת (9) וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לַפְּנֵיהָ אַפְּיִם אֶרְצָה, וַיִּבְכּוּ בַקּוֹל גָּדוֹל, וַיִּבְקְשׂוּ אֶת אַחֵיהֶם בְּנֵי הַשְּׁפָחוֹת לַמְעוֹ הַמִּיתָם.

(10) וַתֹּאמֶר לָהֶם אֶסְנַת: "חַמְלוּ עַל אַחֵיכֶם, וְאֵל תַּעֲשׂוּ לָהֶם רָע, כִּי אֱלֹהִים שָׁךְ בְּעַדִּי, וַיִּכְתַּת אֶת חַרְבוֹתֵיהֶם מִיַּדֵיהֶם לְאָפֶר, וַתְּהִינָה כְּדוֹנָג עַל פְּנֵי הָאֵשׁ. (11) וּבְזֹאת דֵּי לָנוּ כִּי נִלְחַם אֱלֹהִים לַמְעַנְנֹו. סוֹף-דָּבָר חַמְלוּ עַל אַחֵיכֶם".

(12) וַיֹּאמֶר שְׁמַעוֹן לְאֶסְנַת: "לָמָּה תִלְמַד גְּבִירַתְנוּ זְכוֹת עַל שׁוֹנְאִיָּה? (13) לֹא, כִּי נַכְּם בַּחַרְבוֹתֵינוּ, כִּי חָרְשׁוּ רָעָה עַל אָבִינוּ יִשְׂרָאֵל וְעַל אַחֵינוּ יוֹסֵף, - כִּכָּר אֱלֹהֵ הַשָּׁתִּים, - וְעַלִּיר הַיּוֹם הַזֶּה".

(14) וַתֹּאמֶר לוֹ אֶסְנַת: "חֲלִילָה לָּהּ אַחִי מֵהִשָּׁב רָעָה תַחַת רָעָה לְרַעֲב, כִּי אֱלֹהִים יִפְקֹד אֶת הָעוֹן הַזֶּה".

(15) וְאַחֲרַי כֹּן חִבַּק שְׁמַעוֹן אֶת אֶסְנַת, וַיִּלֶּה אֶלֶיהָ לוֹי וַיִּשְׁקָה בִידָהּ הַיְמָנִית, וַיִּבְרַכְבָּהּ.

(16) וַתִּצֵּל אֶסְנַת אֶת הָאֲנָשִׁים מִזַּעַף אַחֵיהֶם לְכָל יַהֲרָגוֹם.

#### כט

(1) וּבֹן פְּרַעָה הֵם מִן הָאָרֶץ, וַיֵּשֶׁב וַיִּרְבַּק דָּם מִפִּיּו, כִּי זָב דָּמוֹ מִרְקָתוֹ אֶל פִּיּו. (2) וַיִּרְץ אֵלָיו בְּנִימִין וַיִּקַּח אֶת חַרְבּוֹ וַיִּשְׁלַפְנָה מִנְּדָנָה, כִּי לֹא הָיָה בְּנִימִין נוֹשֵׂא חַרְבַּ עַל יָרְכוֹ. (3) וּכְאִשֶּׁר עָמַד לְהַרוֹג אֶת בֹּן פְּרַעָה רָץ לוֹי וַיֵּאחֲז בִידוֹ וַיֹּאמֶר:

חֲלִילָה לָּהּ אַחִי מֵעֲשׂוֹת אֶת הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה,  
כִּי אֲנָשִׁים יִרְאִי אֱלֹהִים אָנוּ,  
וְלֹא יָאָה לְאִישׁ יִרְאֵ אֱלֹהִים לְהִשָּׁיב רָעָה תַחַת רָעָה,  
וְלֹא לְרֵמוֹס אֶת אֲשֶׁר נָפַל,  
וְלֹא לְלַחוּץ אֶת הָאוֹיֵב עַד מוֹת.

(4) כִּי אִם הִבָּה נִרְפָּאנוּ מִפְּעֵעִיּו,  
וְאִם יַחֲיָה - וְהָיָה לָנוּ לִידִיד,  
וְאָבִיּוּ, פְּרַעָה, יִהְיֶה לְאָבִינוּ.

(5) וַיִּקַּם לְוִי אֶת בֶּן פְּרָעָה וַיִּרְחֹץ אֶת הַדָּם מִפְּצְעָיו וַיִּקְשׁוּר רַטְּנָה לִפְצָעָיו וַיִּרְכִּיבֵנּוּ עַל סוּסוֹ וַיְכִיאוּ אֹל אֲבִיו. (6) וַיִּסְפֹּר לוֹ לְוִי אֶת כָּל אֲשֶׁר הָיָה, (7) וַיִּקַּם פְּרָעָה מִכַּסְאוֹ, וַיִּשְׁתַּחוּ לִפְנֵי לְוִי אַפִּים אֶרְצָה.

(8) וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי מֵת בֶּן פְּרָעָה מִן הַפֶּצַע אֲשֶׁר מָאֵב בְּנִגְמֵיו.  
 (9) וַיִּסְפֹּד פְּרָעָה אֶת בְּנוֹ בְּכוֹרוֹ, וַיַּחֲלֶה מִן הַצֶּעַר. (10) וַיָּמָת פְּרָעָה, וְהוּא בֶן תִּשְׁעֵי מֵאוֹת שָׁנִים, וַיִּוְרֹשׁ אֶת כְּתָרוֹ לְיוֹסֵף.

(11) וַיִּמְלוֹךְ יוֹסֵף בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אַרְבַּעִים וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים, וְאַחֲרַי כֹּהֵן יוֹסֵף אֶת הַכְּתָר לְנֹכַד פְּרָעָה, וַיְהִי לוֹ יוֹסֵף כָּאֵב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם.

\* \*  
 \*

נ ס פ ח

מבחר תוספות ושינויים מן הנוסחים האחרים

I מתוך הנוסח היווני, מהדורת באטיפול 1889-1890

פרק יא

וביום השמיני, כאשר הנץ השחר וכבר השיחו הצפרים, והכלבים נכחו אל עוברי האורח, הרימה אסנת את ראשה מעט מן הרצפה ומו האפר אשר בו היתה מוטלת, כי היתה תשושה מאד ואכריה כשלו מרב ענות. כי עיפה אסנת וחלשה, וכוחה תש, ועל כן סבה אל הקיר, ותשב מתחת לחלון הנשקף מזרחה, ואת ראשה שמטה אל חיקה, ותשלב את אצבעות ידיה על ברפה הימנית. ופיה היה סגור, ולא פתחה אותו בשבעת הימים ושבעת הלילות אשר לתעניתה. ותאמר בלבה לכלי פתוח את פיה:

"מה אעשה אני השפלה, או אנה אלה? ואל מי אנוס מעתה ועם מי אשיח אני הכתולה היתומה, הגלמודה, העזובה מכל והשנואה?

"הכל אכן ישנאוני, ועם אלה אף אבי ואמי, כי את אליליהם תעבתי ונתצתי ונתחיתם לעננים למען לפחדו ביד אדם. כי אמרו אבי ואמי: 'לא פתנו אסנת'. אה גם כל משפחתי שנאתני, וכל האנשים, כי את אלהיהם נתתי לשמה. וגם אני שנאתי כל גבר ואת כל מבקשי ידי, ועתה, בתעניתי זו, נשנאתי על הכל, וישישו למצוקתי.

"אולם אלהי יוסף האביר, ואדני, ישנא את כל עובדי האלילים, כי אל קנזא הוא ונורא, כאשר שמעתי, לכל העובדים אלים נכריים. מכבר שנא גם אותי, כי עבדתי פסילים מתים ואלמים ואברכים; אולם עתה נסתי מזכחיהם ויתנכרו פי לשולחנם, ואין בי עוז לקרוא לאדני אלהי השמים העליון והעזוז אשר לאביר יוסף, כי נטמא פי ממנחות התרפים.

"אולם שמעתי רבים אומרים כי אלהי העברים אלהי אמת הוא, ואל חי, ואל רחום וחנון וארה אפים ויב חסד וסלח, ולא ימנה חטא איש שפל-רוח, ומה גם חוטא בשגגה, ולא ישית עון בשעת ענות אשר לאיש נדח. על כן אעז גם אני השפלה ואפנה אליו, ואנוס אליו, ולפניו אתודה על כל חטאתי, ואשפור תפילתי לפניו, ורחם על אמלותי.

"כִּי מִי יָדַע, אוֹלֵי יִרְאֵה אֶת תַּעֲנִיתִי זֶה וְאֵת בְּדִידוֹת נַפְשִׁי, וְרַחֲמֵנִי,  
וְרַאֲה אֵף אֶת יִתְמוֹת עַמִּלִּי וּבְחוּלֵי וְשֵׁן בְּעֵדֵי? כִּי כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי אָב הוּא  
לִיתוּמִים, וּנְחַמָּה לַעֲשׂוּקִים וְעֵזֶר לְנֹרְדָפִים. אֲעֵז אֶפּוֹא אֲנִי הַשְּׁפֵלָה  
וְאֲזַעַק אֲלֵיךְ".

אֲז תִּקּוּם אֶסְנֶת מִן הַקִּיר אֲלֵיו יִשְׁבֶּה, וְתִתְרוֹמֵם עַל בְּרַכְיָהּ מִזְרָחָהּ, וְתִשָּׂא  
עֵינֶיהָ אֶל הַשָּׁמַיִם, וְתִפְתַּח אֶת פִּיהָ וְתֹאמֶר לֵאלֹהִים. -

\* \* \*

### פרק טז

וְתִמְהַר אֶסְנֶת וְתִשָּׂם לִפְנֵי שׁוֹלְחַן רֵיקָה, וְכַאֲשֶׁר תֵּלַכָּה לְהַבְיֵא לֶחֶם אָמַר לָהּ  
מִלֵּאָה הָאֱלֹהִים: "הֲבִי נָא לִי יַעֲרַת דְּבֶשֶׁת".

וְזוֹ עָמְדָה וּנְכוּכָה, וְתִצַּר כִּי לֹא הִיְתָה לָהּ יַעֲרַת דְּבֶשֶׁת בְּחֹדֶר מֵאֲגָרָה.

וַיֹּאמֶר אֲלֶיהָ מִלֵּאָה הָאֱלֹהִים: "לָמָּה זֶה תַּעֲמִדִי?"

וְזוֹ אָמְרָה: "אֲדַנִּי, אֲשַׁלַּח נֶעֶר אֶל קִדְמַת הָעִיר כִּי קְרוּבָה אֶרֶץ נַחֲלָתְנוּ,  
וּבָא, וְהִבְיֵא חֵישׁ, וְנִתְתִּי לָהּ".

וַיֹּאמֶר אֲלֶיהָ מִלֵּאָה הָאֱלֹהִים: "לָכִי אֶל חֹדֶר מֵאֲגָרָה וּמִצָּאת יַעֲרַת דְּבֶשֶׁת שׁוּמָה  
עַל הַשׁוֹלְחָן. קַחֶיהָ וְהִבְיֵא לְכֹאֵן".

וְזוֹ אָמְרָה: "אֲדַנִּי, אֵין יַעֲרַת דְּבֶשֶׁת בְּמֵאֲגָרִי".

וְזֶה אָמַר: "לָכִי וּמִצָּאת".

וְתִלַּךְ אֶסְנֶת אֶל חֹדֶר מֵאֲגָרָה, וְתִמְצָא יַעֲרַת דְּבֶשֶׁת שׁוּמָה עַל הַשׁוֹלְחָן. וְתִהִי  
הַיַּעֲרָה גְדוּלָּה וּלְבִנָּה כְּשֶׁלֶג וּמִלֵּאָה דְּבֶשֶׁת, וְהַדְּבֶשֶׁת הַלֵּז הִיָּה כְּפֶסֶל הַשָּׁמַיִם,  
וְרִיחוֹ כְּנַחוּחַ הַחֲלִים.

וְתִתְמַה אֶסְנֶת וְתֹאמֶר לְנַפְשָׁהּ: "הֲאֵין הַיַּעֲרָה הַזֹּאת מִפִּי תֵּאִישׁ הַזֶּה עֲצֻמוֹ?"

וְתִשַּׁח אֶסְנֶת אֶת הַיַּעֲרָה הַהִיא, וְתִבָּא אוֹתָהּ וְתִשְׁלִימְנָה עַל הַשׁוֹלְחָן, וַיֹּאמֶר  
אֲלֶיהָ הַמִּלֵּאָה: "מָה זֶה אָמַרְתְּ 'אֵין יַעֲרַת דְּבֶשֶׁת בְּבֵיתִי' וְהִנֵּה הִבְיֵאת לִי?"

וזו אמרה: "לא שמתי, אדני, זערת דבש בביתי מעולם, אלא כאשר אמרת - ותהי. שמא באה זאת מפיה, כי ריחה כנחוח המור?" ויחיה האיש לתבונת האשה.

אז יקראנה אליו, ובכואה הושיט את ידו הימנית, ויטלטל את ראשה בידו הימנית, ותפחד אסנת מאד מיד המלאך כי ניצוצות נתזו מידיו כהמון מטילי ברזל, ועל כן לא חדלה מפעוץ עיניה בפחד רב וברעה ביד המלאך.

וזה חיה ויאמר: "אשריה, אסנת, כי נתגלו לה רזי מסתוריו של האל, ואשרי הדבקים באדני אלהים בתשובה, כי מערה זו יאכלו, כי זערה זו רוח החיים היא, ויצורה דבורי גן העדן משל ורדי החיים אשר בגן אלהים ומכל פרח, וממנה יאכלו המלאכים וכל בחירי האל וכל בני עליון, וכל אשר לאכל ממנה לא ימות לעולם".

אז יושיט מלאך האלהים את ידו הימנית ויקח פיסה קטנה מן היערה ויאכל, ומן הנותר שם באותה יד אל פי אסנת ויאמר לה: "אכלי", ותאכל. ויאמר לה המלאך:

הנה זה אכלת את לחם החיים,  
וכוס אלמות שתית,  
ונמשחת במשחת עולמים.

הנה היום הזה ישגשגו בשריה פרחי חיים מפעוץ עליון,  
ושמנו עצמותיה בארזי גן העדן אשר לאלהים,  
וחזקוה כוחות כל ייעפו.

על כן לא יראו עלומיה זקנה,  
ולא תכלה יפעתה עד עולם,  
כי אם תהי כעיר בצורה לכל.

וינח המלאך את היערה, ותצאנה דבורים רבות מתאי היערה ההיא, והתאים היו לאיו מספר; אלפי אלפים ורבוא רבואות. והדבורים צחורות כשלג, וכנפיהו כארגמן ותכלת וכתולע, ולהן עקצים חודדים, ולא פגעו באיש.

אז תקפנה כל הדבורים הללו את אסנת מכף רגל ועד ראש, ודבורים אחרות, גדולות כמלכות קמו מן היערה ותקפנה את פניה ושפתיה, ותעשנה זערה על פיה ועל שפתיה כמו היערה אשר שומה לפני המלאך, וכל הדבורים אכלו מן היערה אשר בפי אסנת.

וַיֹּאמֶר הָאִישׁ לְדַבְּרִים: "לִכְנֶה לְמִקְוֹתֶיכֶן!"

אֲזַ תְּקוּמְנָה כָּל הַדְּבָרִים וְתַעֲרֹפְנָה וְתִלְכְּנָה אֶל הַשָּׁמַיִם, וְכֹל אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ  
לְפָגוּעַ בְּאֶסְנֶת נִפְלוּ עַל הָאָרֶץ וְתִמּוּתְנָה. וְאַחַר כֵּן שָׁלַח הַפְּלֹאֵךְ אֶת  
מִשְׁהוֹ מֵעַל לְדַבְּרִים הַמֵּתוֹת וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶן: "קוּמְנָה וּלְכְנֶה אִף אַתָּן  
לְמִקְוֹתֶיכֶן".

אֲזַ תְּקוּמְנָה כָּל הַדְּבָרִים הַמֵּתוֹת וְתִלְכְּנָה אֶל הַחֲצַר הַסְּמוּכָה לְבֵית  
אֶסְנֶת, וְתִשְׁכְּנָה בְּעֵצִים נוֹשְׂאֵי הַפְּרִי.

\* \*  
\*

II מזמור לְאֶסְנֶת, תּוֹסֶפֶת לְפָרֶק כֹּא אַחֲרֵי פְסוּק 8

(א. בנוסח היווני F, על פי מהדורת פילוננקו 1968)

חֲטָאתִי, אֱלֹהִים, אֲנֹכִי אֶסְנֶת  
חֲטָאתִי לְפָנֶיךָ, חֲטָאתִי.  
אֲנִי הִיא הַמִּתְגַּבְּהֶת בְּבֵית אָבִי  
וְהִיִּיתִי בַת־וֹלָה מִתְנַשְּׂאֵת וְרַמַּת עֵין,  
וְעַבְדַּתִּי אֱלֹהִים נְכָרִים, מִסְפָּר אֵין לָהֶם,  
וְאֶכְלַתִּי לֶחֶם מִמִּנְחוֹתֵיהֶם  
וְלֹא יָדַעְתִּי אֶת אֲדֹנָי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם  
וְלֹא בִטַחְתִּי בְּאֵל עֲלִיוֹן אֲשֶׁר לַחַיִּים.

חֲטָאתִי, אֱלֹהִים, רַבּוֹת חֲטָאתִי.  
בִּטַחְתִּי בְּעֵשֶׂר אֲשֶׁר לַתְּהַלְתִּי  
וּבִלְפִי הִיִּיתִי מִתְנַשְּׂאֵת וְרַמַּת עֵין  
וּמוֹאֶסֶת כָּל גִּבּוֹר עַל פְּנֵי הָאָרֶץ  
וְלֹא הָיָה מִסְפָּר לְאֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לְפָנַי.

חֲטָאתִי, אֱלֹהִים, רַבּוֹת חֲטָאתִי לָךְ  
אֶת כָּל מִבְּקֵשֵׁי יָדַי מֵאֶסְתִּי וְאֶבּוֹז לָהֶם  
עַד אֲשֶׁר בָּא יוֹסֵף אֲבִיר הָאֱלֹהִים.

הוא הנמיכני מגדולתי  
 וישפילני מרום עיני  
 וביפעה לכדני בו האלהים  
 ובחקמתו כדג בחכה  
 וברוחו כפתיון שלחיים  
 ובכוחו סמכני  
 ויוליכני אל אלהי העולמים  
 ואל אדון אל עליון,  
 ויתן לי לחם חיים לאכול  
 וכוס חכמה,  
 ואהי לאשתו עד עולם.

\* \*

\*

(ב. בנוסח הלאטיני על פי מהדורת באטיפול 1889-1890)

ואחר כך אמרה אסנת:

חטאתי אלהים, חטאתי בעיני, רבות חטאתי.

אני אסנת בת פוטיפרע כהן און,  
 חטאתי אלהים, חטאתי בעיני, רבות חטאתי.

אני הייתי הפחותה בבית אבי  
 והייתי בתולה מתנשאת ורמת עין  
 חטאתי ...

ועבדתי אלים אשר מספר אין להם  
 ואכלתי לחם ממנחותיהם  
 חטאתי ...

לחם מחנק אכלתי  
 וכוס כשלוון שתיתי משלחן מארה  
 חטאתי ...

ולא ידעתי את אדני אלהי השמים  
 ולא יחלתי לאל עליון אשר לחיים  
 חטאתי ...

כִּי בִטְחָתִי בְעֶשֶׂר אֲשֶׁר לַתְּהַלְתִּי  
 וּבִלְפִי הִי יָתִי מִתְנַשֵּׂאת וְרַמַּת עֵינַי  
 חֲטָאתִי ...

וְהִי יָתִי מוֹאֶסֶת כָּל גֵּבֵר עַל פְּנֵי הָאָרֶץ  
 וְלֹא הָיָה אִישׁ אֲשֶׁר נָשָׂא חוֹן בְּעֵינָי  
 חֲטָאתִי ...

כָּל מִבְקָשִׁי יָדִי מֵאֶסֶתִי וְאֶבּוֹז לָהֶם  
 חֲטָאתִי ...

וְאָמַרְתִּי כִּי אֵין אִישׁ נָסִיחַ עַל פְּנֵי הָאָרֶץ  
 אֲשֶׁר יִתִּיר אֶת אֲזוֹר כְּתוּלִי  
 חֲטָאתִי ...

כִּי אִם אֵהְיָה לְבִכּוֹרוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל לְאִשָּׁה  
 חֲטָאתִי ...

עַד אֲשֶׁר בָּא יוֹסֵף אֲבִיר הָאֱלֹהִים  
 אֲשֶׁר לְכַדְנִי כַּדָּג בַּחֲכָה  
 בִּלְפַעֲתוֹ וְחִכְמָתוֹ וּבִגְבוּרָתוֹ,  
 וּמִשְׁכְּנִי וְהוֹלִיכְנִי אֶל אֵל חַי וְעֹלָיוֹן  
 וַיִּתֵּן לִי כּוֹס חֲכָמָה  
 וְאֵהְיָ לְאִשְׁתּוֹ עַד עוֹלָם.

\* \*  
 \*